

Janovo vidění na Patmu

(Zjevení Ježíše Krista - část 2)

¹ ... přemýšlel jsem, když bratr Neville ty věci oznamoval. Bratr Moore jednoho dne řekl, zmínil se o Duchu Páně, který přicházel do té budovy. Řekl: „Bylo to tak ohromné, že jsem si až myslel, že přišlo vytržení.“ A řekl: „Rozhlížel jsem se kolem dokola, a viděl jsem tam sedět ty ostatní.“ Řekl: „Ne, ještě to nepřišlo, protože jestli oni jsou ještě stále tady, pak vím, že i já jsem ještě tady.“ A tak, Duch Páně to pro nás někdy udělá tak dobré.

² Jsem tak rád, že tady mohu vidět tolik mých přátel — je jich příliš mnoho na to, abych se je pokusil vyjmenovat. Když jsem procházel dveřmi, všimnul jsem si náhodou bratra Carpentera; muže, který nás s manželkou oddával. Bratr Carpenter byl tady pro nás ve sboru velkým požehnáním, a byl pro nás požehnáním způsobem své služby, a on káže téměř všude. A jsme rádi, že ho můžeme mít mezi námi, ó, a tak mnoho dalších. [Prázdné místo na pásku.]

³ Mám tady další otázku, která mi byla dána včera večer: „Bratře Branhame, jsou hloupé panny z Matouše 25 započteny do pohanského zbytku? Mám za to, že těch pět hloupých panen bylo spaseno, ale musí projít obdobím velkého soužení. Je to tak správně? Pokud ano, jaké bude jejich konečné místo určení? Mohly by být těmi ovce, které jsou odděleny od kozlů v Matouši 25:33 a 34?“

Zjevení 12:17

⁴ Docela dobrý teolog, podle toho, co... Já si to také tak myslím, že oni jsou tím zbytkem. Ty spící panny, to je ten zbytek (o kterém je řeč ve Zjevení) ze semene ženy, který zachovává Boží přikázání a má svědectví Ježíše Krista.

⁵ Žena vezme kus látky a rozloží ho. No, a odtamtud vystřihává... nebo bere střih a položí ho tam, kam chce, tak jak to chce ustrihnout. A pak to, co jí z toho zůstane, tomu se říká zbytek. Ale ona si zvolí, že to vystřihne z určitého místa, a to na základě jejího vlastního uvážení. Ale to, co z toho zůstane, tomu se říká zbytek.

Matouš 25:2; Efezským 1:4

⁶ No, pokud si všimnete, bylo pět hloupých a pět moudrých panen. Všechny byly panny, byly zhotoveny z toho stejného materiálu. Ale na základě vyvolení... Bůh si vybral svou nevěstu na základě vyvolení před založením světa; vložil jejich jména do Beránkovy knihy života, zabitého

před založením světa. Ještě předtím, než vůbec začal svět, Bůh ve své mysli, jelikož byl nekonečný...

⁷ A my někdy používáme slovo předurčení, ale v tomto církevním věku, ve kterém žijeme, to je opravdu tvrdý oříšek. Ve dnech mučedníků to jistě mělo velký význam, protože oni tomu rozhodně věřili. Ale teď se od toho vzdálili k legalistickým názorům — k legalistickému učení v církvi, které přišlo... což byla dobrá věc, protože v Anglii se všichni vydali cestou Kalvinizmu, takže už neměli žádná probuzení. A přišel John Wesley a kázal Arminianské učení, které to vyvažovalo. Bůh to vždycky vyváží.

Matouš 25:3

⁸ A tak ta hloupá panna byla tou, která ve své lampě neměla olej, a ohledně které věřím, že byla vyvržena do vnější tmy, kde bude pláč, nárek a skřípání zubů. Pokud si to porovnáte nebo se podíváte do vysvětlivek, to povede rovnou zpět do velkého soužení. A já si myslím, že to jsou ti, kteří zůstávají vzadu a procházejí velkým soužením. Je to tady skutečně lekce, kdybychom měli čas, abychom do toho mohli vejít. Pokud byste...

⁹ No, pamatujte, řekl jsem už prvně... Když posloucháte ty pásky, tyto věci jsou v souladu s tím, jak věřím já, že to je správné, rozumíte. Tedy, pokud to je nesprávné, nejsem si toho vědom. A já mohu říct jenom to, čemu věřím. A nemám v úmyslu ranit něčí city. Musíme to prostě odložit stranou, když přicházíme. A pak musíme tu věc, která byla řečena, vzít a prozkoumat ji a přesvědčit se, jestli je to skutečně biblické nebo ne.

To je nejlepší způsob, jak to udělat. A pak, protože v takovém dni, v jakém teď žijeme, v takovém národě, kde se paběrkovalo znovu a znovu a znovu a znovu, pomocí všeho možného, no, je to těžké přimět lidi k tomu, aby se toho mohli opravdově chytit, jako je to na nějakém nedotčeném teritoriu. Když jim tam něco řeknete, oni tomu uvěří. A tak to probíhá.

¹⁰ Ale teď, jeden přijde s takovým názorem a druhý přijde s jiným názorem. A máme víc než devět set různých denominačních církví, a všechny jsou jedna proti druhé (co se týče jejich učení). Musí tedy být nutně někdo na omylu a někdo mít pravdu. A tak jediný test, který nám zůstává, je, abychom to přinesli zpět do Bible, rozumíte. A ať Bible...

No, častokrát do toho lidé vkládají svůj vlastní výklad. Ale my se snažíme nejlépe, jak jen můžeme, nevkładat do toho žádný lidský výklad. Prostě to přečíst tak, jak to je, a říct: „Takhle to je.“

11 A vždycky jsem si všimnul, že když jednoduše vezmete to, co On řekl, to způsobí, že všechno bude zapadat přesně přímo do Písma. Je to skoro tak, jako skládání puzzle. Předtím než to puzzle můžete správně poskládat, musíte se dívat na vzor. Pokud to tak nebudete dělat, jak jsem vždy říkal, budete mít... Na tom vašem obrazu budete mít krávu, která spásá trávu na vrcholku stromu. A tak to nebude vypadat správně.

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

12 A pokud prostě dovolíme Duchu svatému... Kdo napsal Bibli? Duch svatý působil na muže a oni psali Bibli. A tak, bez Ducha svatého, bez ohledu na to, jak dobré máte vzdělání, tomu nikdy neporozumíte, protože... Dokonce i Ježíš děkoval Bohu, že ty věci skryl před očima moudrých a rozumných a zjeví to nemluvnatům, takovým, kteří se budou učit. A každý z učedníků byl víceméně negramotný a nevzdělaný člověk, s výjimkou jediného, a tím byl Pavel.

1. Korintským 2:1, 4, 5

13 A Pavel řekl, že musel zapomenout vše, co kdy znal, aby mohl najít Krista. A tak řekl Korintské církvi, že nepřišel s lidskou moudrostí a s velkou výmluvností, protože pak by se jejich víra zakládala na lidské moudrosti. Ale on k nim přišel v moci a projevech Ducha svatého, aby jejich víra mohla odpočinout na skutcích Ducha svatého, podle Slova Božího.

14 A o to právě usilujeme, abychom se toho teď mohli přidržet tak těsně, jak to je jen možné, protože předtím, než skončí tento týden... nebo, až skončí, vy to uvidíte. To je přesně to, co bylo, ta tenká nit, která tím věkem po celou dobu procházela.

(Děkuji, že jste tabuli pověsili trochu výš. Vypadá to lépe.)

15 A teď, ó, přál bych si, abychom na to prostě měli celou zimu, abychom mohli vzít celou knihu Zjevení a projít ji skrz naskrz. Je to tak... Jsou tam nádherné nauky. Vzpomínám si — myslím, že to bylo před dvaceti lety nebo dvaceti pěti — když tato modlitebna byla ještě nová. Jednou jsme začali začátkem podzimu a procházeli jsme napříč knihou Zjevení skoro až do dalšího podzimu.

16 Vzpomínám si, jak jsem jednou probíral knihu Joba. Ó, bratře Wrighte, zůstal jsem u toho tak dlouho, že mi nakonec jedna žena

napsala a ptala se mě: „Bratře Branhame, ty toho Joba nemíníš z té hromady popela nikdy sundat?“

Job 19:25, 26

¹⁷ No, já jsem se jen snažil dojít do určitého bodu, protože právě tam bylo všechno uzavřeno, k tomu místu — až do toho bodu, kde... právě tam na něj tehdy sestoupil Duch Hospodinův. Když se začalo blýskat a ozvaly se hromy, Duch sestoupil na proroka, a on uviděl příchod Páně. A já jsem to chtěl jasně vyložit. A to je důvod, proč jsem ho nechal sedět tak dlouhou dobu na té hromadě popela, abychom mohli dojít k tomu jádru věci.

A já vím, že to může být někdy trochu únavné. Já se také stávám nervózní, když slyším, jak někdo o něčem zdlouhavě mluví, a přitom se zdá, že by se k tomu mohl přímo dostat a vystihnout to. Ale možná k tomu Bůh tu osobu z jistého důvodu vede.

¹⁸ Ale vraťme se k tomu zbytku předtím, než tu otázku opustíme. Doufám, že to dostatečně vysvětlím, toto... Opravdu věřím, že ten zbytek je vybraný Bohem. Věřím, že Bůh vybral ten zbytek před založením světa, a na základě svého předzvědění...

¹⁹ Ne to slovo... sledujte teď to předurčení, protože mezi lidmi to je tak trochu pichlavé slovo, rozumíte. Ale Bůh před založením světa, ve své veliké nekonečné mysli, vybral církev... vybral Ježíše, vybral církev, a mohl na počátku předpovědět, co bude na konci. Jestliže je nekonečný, pak neexistuje nic, co by nevěděl. On věděl o každé bleše, která kdy bude na zemi a kolikrát zamrká očima. No, to je prostě jak... a kolik vytvoří loje a kolik ho vytvoří všechny dohromady. To je nekonečnost, to je neomezenost. Vy jednoduše... to nejde vysvětlit. A Bůh, to je to, čím On je; On je nekonečný Bůh.

A tak, pokud si všimnete, Bible říká, že v těch posledních dnech, ve kterých přijde na zem antikrist...

²⁰ Poslouchejte teď pozorně! To je jediná vada... Myslím si, že na mně by jich mohl najít miliony; ale na našem vzácném bratru Billy Grahamovi; on jednoho dne kázal to znamenité kázání, minulou neděli — a já jsem si opravdu pomyslel, že to bylo poselství ve vhodnou chvíli — ale on řekl, že satan svádí dokonce i vyvolené.

Matouš 24:24; Marek 13:22; Zjevení 13:8

²¹ Nikoliv. Bible říká, že by ty vyvolené svedl, pokud by to bylo možné. Ale to možné není, protože Bůh je vyvolil před založením světa. Vidíte? Ten Beránek... Ježíš Kristus byl beránkem zabitým od založení

světa. Když Bůh něco vkládá do své mysli a pak to Slovo vyslovuje, ono se nemůže nikdy změnit. To se nikdy nemůže pozměnit, vidíte, protože On je nekonečný a Jeho slova se uskuteční.

1. Mojžišova 1:3; Židům 11:3

22 Jen pomyslete, samotná... země, na níž se dnes večer nacházíme, je projevené Slovo Boží. Svět byl sestaven dohromady díky věcem, které jsou neviditelné. On jednoduše řekl: „Ať se stane,“ a stalo se. Jak jednoduché je to pak pro Boha uzdravit nemocné tělo, když dokáže zkonstruovat stvoření jenom tím, že to vysloví. Vidíte, Jeho Slovo... Kdybychom jenom mohli obdržet víru, abychom uviděli, čím je Jeho Slovo!

23 My jsme natolik připoutáni k zemi a natolik nesourodí v našich míněních, že my... Ó, já nevím. Byli jsme tolik naočkováni; naočkováni od toho, od tamtoho, a to nás dovedlo na místo, kde je prostě všechno překrouceno.

24 Ale kdybyste to všechno jen ze sebe dokázali setřást a vrátit se k uvědomění si, že On je Bůh, a že Jeho slova nemůžou selhat, jako On nemůže selhat... A jestliže to Slovo selhává, tak i Bůh selhává. A jestliže Bůh selhává, tak není Bohem, rozumíte. A pamatujte, On nemůže říct jednu věc tady, a něco jiného tamhle. On se musí držet svého prvního rozhodnutí, aby mohl být Bohem. A tak my prostě...

25 A On od nás žádá jen jednu věc: abychom věřili tomu, co On řekl, že je pravda, a On to uskuteční. Ó, jak nádherné! Ty jsi očekával, že se něco stane samovolně. Někdy je k tomu potřeba jen trochu víry. To nezpůsobí zázrak, ale když se toho budete držet, to vás z toho vyvede. Jen zůstaňte přímo u toho.

Matouš 13:32; Marek 4:31

26 Jak On řekl: „Hořčičné semeno je nejmenší ze všech semen...” Ale už jste si někdy všimli? Hořčice se s ničím nezkrříží. Hořčici s ničím jiným zkrřížit nedokážete. Ona se nezkrříží. A pokud máte víru — prostě trochu víry, která se nezkrříží s žádnou nevírou nebo s žádným církevnictvím nebo dogmaty... Jen se držte Boha. Jen se toho držte — to vás rovnou skrze tu mlhu provede, vyvede vás to přímo ven. Ano! Jen se té víry držte.

Zjevení 13:8

27 A teď, na počátku, když Bůh... Bible říká ve Zjevení, že antikrist v těch posledních dnech... (Podívejte se teď na ty církve, které se všechny dávají dohromady.) Antikrist v těch posledních dnech svede všechny, kteří jsou na zemi, jejichž jména nebyla zapsána v Beránkově

knize života od založení světa. Kdy bylo tvé jméno zapsáno do té knihy života? Předtím než vůbec existoval svět, ty jsi byl vyvolený, abys v tomto věku přijal Ducha svatého.

Připojím se k Eddiemu Peronettovi:

*Zakotvil jsem svou duši v přístavu odpočinutí,
rozbouřenými moři pochybností už nepluji.
Vichřice se může hnát přes rozbouřené hlubiny,
ale v Ježíši jsme v bezpečí navěky.*

28 Neexistuje nic, co by nás mohlo oddělit. Bůh nemůže... On nebere své Slovo zpět. A pokud je nekonečný, a dává vám tu Ducha svatého s vědomím, že vás tady ztratí, jaký podnik to tedy vede? Pokud nejsi ve svém prožití svedený, jestli máš Ducha svatého...

Efezským 4:30

29 Ale sledujte, co říká Bible k Efezským 4:30: „Nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste zapečetěni až...” k dalšímu probuzení? Zní to správně? Vy jste zapečetěni až ke dni vykoupení. Jak dlouho? Až k vašemu vykoupení.

30 Vezměte nějaký vagon, který na dráze naložíte. A když je správně naložený... Oni ten vagon ještě nemohou uzavřít. Musí tam přijít inspektor. A on to zkontroluje, aby se přesvědčil, jestli tam není něco uvolněného, co by se mohlo chvět. Ten vagon může být... Ten vagon může být úplně naložený, ale jestli tam jsou nějaké uvolněné věci, tak ho musí znovu přeložit.

A to je příčina, proč mnozí z nás nemají Ducha svatého. Když přichází inspektor, on nachází mnoho uvolněných věcí, rozumíte, a tak to ještě nezapečetí.

1. Mojžíšova 15:6; Jakub 2:23

31 Nedávno za mnou přišel jeden velký teolog... nebo, nebylo to nedávno. Bylo to před třemi nebo čtyřmi lety. A on řekl: „Chtěl bych se tě na něco zeptat.“ Řekl: „Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost.“

Řekl jsem: „To je pravda. Je to tak.“

Řekl: „Co víc mohl ten člověk udělat než uvěřit?“

Řekl jsem: „To je všechno, co mohl udělat.“

32 On řekl: „Kam bys kromě toho potom chtěl zařadit všechny ty nesmysly ohledně Ducha svatého?“ No, víte, to byl baptista. A on řekl: „Kam bys chtěl zařadit Ducha svatého?“, řekl, „pokud člověk věří... V tu chvíli, kdy uvěříš, přijal jsi Ducha svatého.“

Skutky 19:2

33 Řekl jsem: „Ne. Ne. Ty do Písma zavádíš rozpor. Písmo si neprotiřečí, rozumíš. Pavel se jich zeptal: ‚Přijali jste Ducha svatého, potom když jste uvěřili?‘“

34 A on řekl: „No...”

1. Mojžíšova 15:6; 1. Mojžíšova 17:10; Jakub 2:23

35 Řekl jsem: „Je to pravda, že Abraham, otec víry, daroval... On měl Boží zaslíbení a věřil Bohu a bylo mu to počteno za spravedlnost. Ale On mu dal pečeť obřízky jako znamení, že přijal jeho víru.“

36 Tedy, jestliže On tě doposud nezapečetil Duchem svatým, tak ještě nikdy nepřijal tvou víru v Něj. Ty máš ještě nějaká uvolněná místa, rozumíš. Mohl jsi uvěřit, ano, ale je tam ještě hodně uvolněných míst. Ale když všechna tato uvolněná místa naložíš správně, pak tě zapečetí Duchem svatým až ke dni tvého vykoupení. To je Boží potvrzení, že přijal tu víru, kterou jsi v Něho vyznával.

1. Mojžíšova 17:10

Abraham vyznával víru a Bůh řekl: „Dám ti teď znamení, že jsem tě přijal.“ A dal mu znamení obřízky.

37 No, když přijmeš Krista jako osobního Spasitele a uvěříš v Něj, popros Ho, aby očistil tvůj život... A pak, když On se vrací zpět s Duchem svatým a dává ti znamení Ducha svatého, pak jsi zapečetěn až ke tvému vykoupení.

38 Tady ten železniční vagon, pokud to je uvolněno... Potom, když je to všechno spolu naloženo a oni ty dveře zavrou a dají na ně pečeť, a on je zapečetěný až do cíle své cesty, ta železniční společnost by tě dala na doživotí do vězení, kdybys tu pečeť porušil. Ona nemůže být zlomena. To je zapečetěno do cílové stanice. Ne aby si každý, kdo se na té trati objeví, to otevřel a díval se tam dovnitř a prověřoval to a prohlížel to, a několik věcí vyhodil ven a některé tam přiložil. Ne, ne!

39 Tahle církev řekne: „No, to je dogma. Tohle je k ničemu, tamto je k ničemu.“ Když ti Bůh dává Ducha svatého, tím to hasne. Ty víš, kde stojíš. Ty víš, co se stalo. A jsi zapečetěný po celou cestu, až do dne tvého vykoupení, do tvého cíle této pozemské poutě. Ó! To by mělo způsobit,

že všichni budou mít víru, budou věřit Bohu, že prostě povstanou v moci Ducha svatého.

40 Tedy, tyto panny, které neobdržely Ducha svatého, pamatujte, ta jediná věc, která jim scházela, byl olej v jejich lampách. Souhlasí to? A Bible říká, že olej znázorňuje Ducha svatého. A proto mažeme nemocné olejem, a tak dále, protože to je symbol Ducha svatého. A tedy, pokud na ně Duch svatý nesestoupil, ony to neměly. A když On přišel, ony řekly... No, těm pannám, které měly olej, řekly...

1. Janova 2:19

41 Vidíte, ony byly *někde* tam daleko v církevním věku. Někteří z nich tam byli dobří lidé, ale nebyli ve světle té hvězdy, tím myslím, že jejich knot nebyl ponořen do toho oleje, rozumíte. Byl vytažen. Uhasl. Oni se oddělili. Pavel ve svém dni řekl: „Oni se od nás oddělili, patrně neměli víru,“ vidíte, a odešli od nich. „Odešli od nás, protože nebyli z nás.“

42 Tedy, to začalo už v tom raném Efezském věku a jde to dál až do tohoto dnešního věku, ta stejná věc. Každý z těch věků, to, co se v nich stalo, přesahovalo tady do těchto dalších věků. Za chvíli do toho vejdemo hlouběji. No, všimněte si, že tato panna nicméně odešla tam, kde byl pláč, nárek a skřípání zubů.

Dovolte mi říct tohle, moji vzácní milovaní přátelé, protože obvykle tady ve sboru... Když sem přijdu, tak prostě přijdu a mám uzdravovací bohoslužbu a modlím se za nemocné a stejně tak na nějakém jiném místě po celé zemi. Ale toto je ta doba, o které jsem se vám před dávným časem zmiňoval; odložte teď vaše přesvědčení stranou. Chceme k tomu teď přistoupit a chceme vůči sobě být čestní a upřímní, protože jsme v posledním dni.

Jan 17:17

43 No, to je to místo, kde jste vy, drazí Nazaréni a Poutníci svatosti, pod posvěcením selhali, rozumíte. Věděli jste, že Jidáš Iškariotský žil až do toho stejného místa správně? Jidáš věřil v Pána Ježíše jako Spasitele a přijal Ho jako svého Spasitele. A také byl posvěcen. On byl posvěcen u Jana 17:17, když Ježíš řekl: „Otče, posvět je svou pravdou. Tvoje Slovo je pravda.“ A On byl tím Slovem. Dobře.

Matouš 10:1; Lukáš 10:17, 20

44 V Matouši 10 jim byla dána moc k uzdravování nemocných, kříšení mrtvých, vyhánění dáblů. A oni se rozešli do všech koutů té země a vyháněli dáblů. A vrátili se a radovali se a jásali a oslavovali Boha. A Ježíš jim řekl: „Neradujte se z toho, že jsou vám poddáni ďáblové, ale

radujte se, že vaše jména jsou *zapsána* v knize života.“ Souhlasí to? A Jidáš byl s nimi.

45 Jidáš byl s nimi. Ale to bylo rok a půl předtím, než byl Ježíš ukřižován. A pak, když došlo k Letnicím, a Jidáš měl přijmout Ducha svatého, a tak dále, on ukázal své barvy. On Ježíše zapřel a stal se Jeho zrádцем.

46 A to je přesně to, kam ten duch přišel — rovnou nahoru skrze Luthera, Wesleye, přivedl církev až k posvěcení, do panenského života. Čistí, očištění, svatí, milí — nejlepší lidé, s jakými jste se kdy setkali. Ale když dochází na... když dochází na mluvení v jazycích a přijetí Ducha svatého, tak ti Nazaréni, Poutníci svatosti, Svobodní metodisté a ti ostatní říkají: „To je ďábel.“

Matouš 12:32; Lukáš 12:10

47 A přímo tam jste se rouhali Duchu svatému, a navždy jste se vyloučili: „Protože kdokoliv promluví slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno; ale kdokoliv promluví proti Duchu svatému, tomu odpuštěno nikdy nebude.“

48 Vzpomeňte si, všichni učedníci mluvili v jazycích. Když Ježíš Kristus umíral na kříži, mluvil v jazycích. A tak jestli nedokážete jednat tady s těmi, být přátelští k těm tady, co s tamtější? Jestliže tihle jsou ďáblové, pak byli i tamti. A tak vidíte, kde se to vybarvilo?

49 Tady přichází ta panna, čistá jako ty ostatní, čistý život. Vezmu *třeba* ty starodávné Nazarény, církve Poutníků svatosti, kteří opravdu věřili v posvěcení. Na jejich životy nemůžete ukázat prstem. Oni jsou čistí, jak jen mohou být. Je to správné, abychom všichni takto žili. Je to tak. Musíte.

50 No, víme, že i uprostřed letničních máme spoustu napodobovatelů. To je pravda. Ale dokud vidíte nějaký padělaný dolar, tak víte, že on byl padělán na základě dobrého, pravého. Je to tak. A existuje opravdový Duch svatý, ten skutečný, který mluví v jazycích, a ukazuje znamení a divy, a tak to bylo od Letnic až doposud. A tak musíme mít ty napodobovatele.

51 Musíme mít špatnou ženu, která není dobrá, aby zazářila opravdová žena. Musíme mít noční dobu, černou tmou, abychom ukázali nádhery slunečního svitu. Je to tak. Musíte onemocnět, abyste se mohli radovat z dobrého zdraví. Je to zákon pro a proti; a tak to vždycky bylo a vždycky bude, dokud trvá čas. No, a tak to je to, kam se církev posunula.

Matouš 24:24; Lukáš 13:22

52 Neřekl snad Ježíš, že v tom posledním dnu (v Matouši 24), že si ti dva duchové budou tak blízce podobní, že by to svedlo i samotné vyvolené, kdyby to bylo možné? Vidíte? Ale ten, kdo byl vyvolený od založení světa, má život věčný. Život věčný; toho se nemůžeš zbavit. To je věčné, tak jako je věčný Bůh. Nemůžeš přestat existovat, tak jako Bůh nemůže přestat existovat (je to tak), protože jsi částí Boha. Jsi synem a dcerou Boha. Tvůj život byl proměněn a jsi částí Boha. Máš věčný život. Ó, já Ho miluji. A vy?

53 No, někdo mi sem položil poznámku, takovou malou otázku. Odpovědět na ni nám nezabere příliš mnoho času. A pamatujte, pokaždé když sem položíte nějakou malou otázku, udělám, co je v mých silách, abych se k tomu dostal, pokud budu moci. Ale toto byla důležitá otázka. Někdo se chtěl dozvědět, jestli je nesprávné, když žena v církvi vydává svědectví nebo zpívá nebo přináší poselství v jazycích, vykládá poselství nebo prorokuje.

54 Ne, to není nesprávné, pokud to přichází na správném místě a řádně, rozumíte. Církev má řád a pouze tehdy, když... Ten opravdový, pravý způsob, jak se to má dělat, je, aby ti, kteří mluví v jazycích, a tak dále nebo přinášejí poselství, aby to bylo přineseno před poselstvím z kazatelny. Nikdy v průběhu *kázání*, protože Duch svatý působí ve stejném čase pouze z jednoho místa, tak jak o tom tam mluvil Pavel.

1. Korintským 12:8, 10, 12; 1. Korintským 14:34; 1. Timoteovi 2:12

55 Ale ženy jsou obdarovány proroctvím a obdarovány jazyky a výklady a vším ostatním, kromě toho, že nejsou kazatelky. Ony nemají být kazatelkami. Jim je v církvi kázat zakázáno (to je pravda), zaujmout to místo nebo stát se učitelem nebo něčím takovým v církvi. Ale co se týče darů, žena má všechny tyto... může mít jeden nebo jakýkoliv z těch devíti duchovních darů podle 1. Korintským 12, a není pod žádným područím, aby její poselství nemohlo být na svém místě přineseno, rozumíte.

Zjevení 13:14

56 Každé poselství čeká na svůj čas. Jestli tady bude někdo, kdo mluví v jazycích a nebude tady ten, kdo vykládá, tak ať mlčí, dokud tady nebude vykladač, rozumíte. A tato poselství jsou obvykle přinášena krátce před shromážděním. Pak prorok, nebo kazatel — který je novozákonním prorokem, prorok — když vystupuje, Bůh začíná působit skrze něj, rozumíte. A když je u konce, pak je čas na poselství, jiné... tedy krátce před... to je vždycky podle řádu, vždycky. Ale žena má to právo.

⁵⁷ A teď další otázka; chtěl bych na to odpovědět jenom krátce; přečtu ten titulék:

TŘI SMĚRY VÍRY ZAČÍNÁJÍ PŘEKLÁDAT JEDNU BIBLI.

Washington, 15. říjen. Katolíci, protestanti a židovští učenci pracující jako tým, začali pracovat na společném překladu Písma, a zdá se, že to bude ten dlouho očekávaný biblický kánon.

Jsou tady ještě některé další věci, které bych si rád trochu prostudoval dřív, než to oznámím. Jinými slovy, vidíte přesně to, o čem mluvíme, úplně přesně to, co říká Písmo, že se má stát v těch posledních dnech, že se tyto věci budou vzájemně sjednocovat a vytvoří šelmě obraz. Přesně tak. Oni se o to pokoušeli a pracovali na tom, a teď k tomu mají tu nejlepší příležitost, jakou kdy měli, aby s tím vystoupili, protože se to ocitlo rovnou v jejich rukou. A to je právě důvod, proč přináším tato prorocká poselství, protože si myslím, že to je aktuální.

⁵⁸ A jestli tu je někdo, kdo by mohl přijít každý večer, budeme se snažit začínat brzy, abychom mohli brzy končit. A pokud to téma nedokončím, pak to dokončím následující ráno. Pokud se nám nepodaří projít tím uspořádáním od 19. od 9. verše do 20. verše dnes večer, začneme zítra ráno v deset. Dáme vám vědět na konci bohoslužby, jak daleko jsme se dostali.

A zítra večer začneme na téma církve v Efezu, a budeme tím procházet po dobu sedmi večerů: Efez, Efezský věk církve; a Smyrna a Pergamon a Thyatira a Sardy a Filadelfie a příští neděli Laodicea.

⁵⁹ A s vědomím, že před námi leží tyto velké drahokamy, je to pro mě tak těžké se jich nedotknout, dokud nepřijde ten čas. Já je tady vidím, a pocituji Ducha, který to mezi lidmi přináší, a to ve mně působí, že bych chtěl velmi rychle poskočit a něco o nich říct. Ale musím to v sobě prostě potlačit a umístit je v jejich věku a v jejich čase.

A tak, jestli někdy večer nestihnete přijít, tak si každopádně obstarajte ten pásek; nebo nějaký způsob, abyste to mohli dohnat, protože bych si přál, aby se to dostalo všude. A udělal jsem to tak, protože cítím vedení Ducha svatého, abych to tak udělal. To je jediný důvod, proč to dělám. A kdybych si nemyslel, že to má pomoci církvi...

A v tomto dni, pamatujte, brzy přijde hodina, kdy nebudeme moci taková shromáždění mít, a tak to musíme udělat teď, dokud máme čas, abychom to udělali. Rozumíte, neznáme čas, kdy tomu udělají přítrž.

⁶⁰ A tak mezi církvemi bude utvořena jednota a sjednotí se dohromady a zformují hlavu konfederace církví, a vy už máte tu velkou budovu OSN, a je v tom každá denominace. A vy buď budete muset patřit k nějaké té denominaci, nebo budete vyhnáni. A to je ten čas, kdy musíme ukázat naše barvy a být si jisti, že víme — a že to není *jen* nějaká domněnka, ale že znáte „Tak praví Pán“ ohledně toho, na čem stojíte.

Ta malá církev byla vždycky menšinová. Je to taková nepatrná skupina, taková tenká nit, jako červená nitka, která prochází Biblií. Ale taková byla církev vždycky. A na to chceme pamatovat.

Zjevení 1:1

⁶¹ A teď, jen krátká poznámka, než začneme znovu číst. Dnes ráno jsme probírali svrchované Božství zjevení Ježíše Krista, který... Bůh nám Ho dnes ráno zjevil jako svrchované Božství, jako toho velkého JÁ JSEM. Ne já jsem byl nebo budu; JÁ JSEM, vždycky. A v této 1. kapitole Zjevení si všímáme toho zjevení...

⁶² Čeho to je zjevení? Ježíše Krista. A co je ta první věc, jak On tady zjevuje sám sebe? Jako Bůh nebe. Ne nějaký trojjediný Bůh, ale jeden Bůh. Jeden Bůh. A On zjevuje sám sebe tímto způsobem na začátku toho zjevení, a říká to v té první kapitole čtyřikrát, aby se v tom neudělala nějaká chyba.

⁶³ Ta první věc, kterou musíte poznat, je, že On není jen nějakým prorokem. On není nějakým bohem juniorem. Není nějakým druhotným bohem. On je Bohem! On je Bůh. A tak proto vyšlo to zjevení, a my v tom dnes večer dál pokračujeme, když budeme procházet tou sedminásobnou osobností Jeho bytosti.

Efezským 2:6

⁶⁴ A, ó, ať nám Bůh pomůže, když budeme tato slova vyučovat. Studoval jsem je z historického hlediska. Ale počkejte, dokud nedostanu tady za kazatelnou inspiraci, protože cítím, že tady spolu sedíme v nebeských místech v Kristu Ježíši. A že váš duch, vaše část, ten ohnivý jazyk (Duch svatý), který je na vás, přechází od jednoho k druhému a k dalšímu a k dalšímu, a to rozněcuje to veliké Boží tělo a zapaluje ho ohněm. A právě tam... zjevení.

⁶⁵ No, ta věc, o které jsme mluvili, ta otázka, kterou mi někdo položil: „Mohou ženy...?“ a tak dále, to je přesně to, co na začátku začalo přivádět církve do zmatku. Oni vzali veškerou posvátnost z obecnstva a dali to za kazatelnou. Ale Bůh je Bohem obecnstva. On působí v každé lidské bytosti. On žije v každém srdci, ke kterému má přístup. On nalézá ty obdarované lidi a působí skrze ně.

1. Korintským 14:24, 25

66 A tak, pokud je ďábel nemůže dostat v jedné věci, pak jde z druhé strany a způsobuje nějakou zmet, která nevede k ničemu, a lidi rozpráší. Jak řekl Pavel: „Když se spolu scházíte a pokud všichni budete mluvit v jazycích, a přijde někdo prostý, neřekne snad, že blázníte? Že jste pobláznění? Někdo mluví v jazycích, a to a tamto a není to uspořádáno a všechno možné; to fungovat nebude. Ale,“ on řekl, „jestliže někdo prorokuje a zjevuje tajemství srdcí, pak řeknou, že Bůh je opravdu s vámi.“

67 Ale jestliže někdo mluví v jazycích skrze zjevení a přináší výklad té věci — něco ke vzdělání církve — pak je tím vzdělána celá církev, tím, co řekne; a Bůh hovoří v jazycích, o kterých my nemáme ani ponětí; a On to předá jednomu a vyloží to pomocí někoho dalšího a sdělí určitou věc a ona se stane přesně, jak to bylo řečeno. Pak máte mezi vámi Pánova Ducha. A, ó, usilujme o to, přátelé. A udržujme ten oheň, aby hořel.

A teď, předtím než otevřeme ten velký kánon Písma, rád bych věděl, jestli by to nebylo příliš moc, kdybychom mohli povstat a změnit na několik minut svou pozici, když se budeme modlit.

68 Všemohoucí Bože, který jsi přivedl znovu Pána Ježíše z mrtvých a představil nám Jej po devatenácti stech letech jako neomylného Boha nebe, my Ti za to děkujeme, i za Jeho přítomnost, která je s námi den co den v našem každodenním životě. A jsme tak šťastní, že víme, že v této hodině zmatku, kdy svět neví, co dělat... Oni hloubí v zemi jámy a dělají si pro sebe opevnění z betonu. Ale, ó, Bože, oni se před Božím hněvem nemohou ukrýt.

2. Mojžíšova 12:13

Existuje jenom jedno, jedno opatření, Pane, a my se tak radujeme, že jsme ho přijali: „Když spatřím krev, projdu kolem vás.“ Ó, jak jsme dnes večer vděční za tu na vše postačující ochranu krve Božího Beránka, toho velekněze, který stojí dnes večer ve Slávě a přimlouvá se na základě našeho vyznání. Jsme tak šťastni, že tu je dnes večer s námi ten velký řečník, ten velký Duch svatý, ten velký dárce pomazání, velký dárce života.

69 A teď, Pane Bože, když jsem dnes večer svolal tyto lidi sem pod tuto střechu, a shromáždili jsme se tady jako církev, nebo její část; my se neshromažďujeme ve jménu této modlitebny nebo ve jménu nějakého jednotlivce, ale ve jménu Ježíše Krista. Ať Duch, který ovládal Jeho tělo a Jeho rozum a vedl Ho, ať do nás dnes večer vstoupí a ať to Slovo vyloží,

a ať to Slovo káže; a podává ho našim hladovým srdcím, zatímco na Něj očekáváme, protože o to prosíme v Jeho jménu a k Jeho slávě. Amen. Můžete se posadit.

⁷⁰ A teď vy, kteří máte Bible, otevřete si 1. kapitolu Zjevení a začneme od 9. verše. Vaše tužky a papír... a pokusím se vám sdělit některá data a tak dále, když budeme postupovat kupředu.

⁷¹ No, je to ve skutečnosti... Dnes ráno jsme to měli tak trochu ve stylu kázání, pokládali jsme základ týkající se Božství toho zjevení, Boha, který byl zjeven v Kristu. Kolik z vás tomu věří? Bůh byl zjevený v Kristu, Jahve zjevený v Kristu. Kde má teď být Bůh zjevený? V Jeho církvi, v Jeho lidu, v nás. Ten stejný Duch, ty stejné skutky, ty stejné projevy, ta stejná láska, to samé odpuštění, ta samá dlouhá trpělivost, jemnost, shovívavost, pokoj, slitování — vše, co bylo v Kristu, se nachází v církvi.

Kolosenským 2:9

⁷² Zapamatujte si, uchovejte si to v paměti: všechno, čím byl Bůh, On nalil do Krista. On byl plnost Božství tělesně. A všechno, čím byl Kristus, On nalil do církve. Bůh nad námi, Bůh s námi, Bůh v nás — ta trojjedinost Boží, Bůh projevený ve všech různých způsobech: Otec, Syn, Duch svatý.

⁷³ To zjevení ukazuje, že On není třemi bohy; a ani není rozsekán na tři kusy. Ale On je jedním Bohem, který byl Bohem ve dnech otcovství; On byl Bohem ve dnech synovství; On je Bohem ve dnech dispenzace¹ Ducha svatého. Ten samý Bůh. Ne tři různí, ne tři osoby, ne tři osobnosti; On je jednou osobou, jednou osobností.

Židům 13:8; Zjevení 1:8

⁷⁴ Nemůžete být osobností, aniž byste byli osobou. Někteří lidé říkají: „On není třemi osobami, ale je třemi osobnostmi.“ To nemůžete rozdělit, protože pokud je osobností, tak je osobou. A musí být osobou, aby z toho byla osobnost. A tak On je jednou osobou, jednou osobností; tou stejnou včera, dnes a navěky; Alfou a Omegou; tím, který byl, který je a který má přijít. Ó, On je prostě vším. Miluji to.

⁷⁵ Sledujte Jeho přirozenost, Jeho život, Jeho skutky. To by se mělo projevovat přímo tady v této modlitebně, stejně jak to bylo v Jeho dni. Nemluvím to z nějaké zaujatosti, Bůh to ví — nejenom tady, ale křížem krážem po světě. Jsem rád, že to tak je. A pak víme, na čem stojíme,

¹ rozměření času

protože máme toho samého Ducha v nás, působícího v nás a ukazujícího, že je tady.

⁷⁶ To nejsme my, to je On. My ty věci dělat nedokážeme. To je Bůh. A kromě toho, On v tom vědeckém světě dovolil, aby byl pořízen Jeho snímek. S námi, v nás, kolem nás, nad námi, skrze nás, působící uvnitř v nás a z nás navenek. Ó, jak nádherné!

⁷⁷ Kdysi se zpívala taková malá písnička:

*JÁ JSEM ten, který hovořil s Mojžíšem z hořícího
keře,
JÁ JSEM Bůh Abrahama, hvězda jasná a jitřní.
JÁ JSEM růže sáronská;
ó, odkud říkáte, že jsem přišel?*

*Znáte mého Otce, nebo dokážete uhádnout Jeho
jméno?*

*Ó, co o mně říkáte, kdo že jsem,
nebo odkud říkáte, že jsem přišel?*

*Znáte mého Otce, nebo dokážete uhádnout Jeho
jméno? Já jsem Alfa, Omega, počátek od konce.
JÁ JSEM celé stvoření, a mé jméno je Ježíš.*

Matouš 16:18

⁷⁸ Ó, jak nádherné, to zjevení! No, zapamatujte si, nemůžete to obdržet pomocí teologů. To takovým způsobem nepřichází. To přijde jenom jako zjevení. Vodní křest při použití jména Ježíše Krista může být udělen jenom skrze zjevení. Ježíš a Bůh jako tatáž osoba, to může přijít jenom jako zjevení. Celá Bible je postavena na zjevení. Celá církev je postavena na zjevení. Matouš 17 říká: „Proto říkám, na této skále (duchovním zjevení) postavím svou církev a brány pekla ji nedokážou přemoci.“

My jsme udělali výzvu, aby nám kdokoliv kdekoliv v dějinách Písma ukázal, kde byla někde nějaká osoba, mimo Katolickou církev, až do Lutherovy doby pokřtěna ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. A pak, protestantská církev, to bylo...

Lukáš 21:36

79 A každá zlá věc... Poslouchejte, když teď vcházíme do církevních věků. Každé zlo, které bylo v té první církvi, přešlo do té následující; prostě to pokračovalo dál, až to nakonec končí v úplném odpadlictví v těch posledních dnech. Každé zlo prostě přechází dál do každé církve, každý malý izmus, který začal jako... v 1. Mojžíšově ta réva začala růst a proplétala se skrze církev, a v těch posledních dnech vychází najevo. Není tedy divu, že Bible říká, že požehnaní jsou ti, kteří v tom dni uniknou. Ano, přátelé, kteří všem těmto věcem uniknou.

1. Korintským 12:3

80 Poproste teď Boha, aby... zatímco hovoříme na téma Zjevení, poproste Ho, aby vám udělil ohledně této věci zjevení, protože to může být poznáno pouze díky zjevení. A spasení můžete být pouze díky zjevení. Vy máte intelektuální poznání té věci, ale nemůžete být spaseni, dokud vám to nebude zjeveno. Nikdo nemůže nazvat Ježíše Kristem, pouze skrze Ducha svatého. To je to, co říká Bible. Nikdo nemůže říct, že Ježíš je Kristus, dokud nepřijal Ducha svatého.

1. Korintským 12:3

81 On by mohl říct: „Říká to tak pastor. Říká to tak Bible.“ To je pravda. „Říká to tak církev.“ To je pravda. Ale ty neznáš sám sebe, dokud ti to nezjevil Duch svatý a dokud v tobě nepřebývá. „Nikdo nemůže nazvat Ježíše Kristem, jediné díky Duchu svatému.“ Ne díky vědomosti, ne díky vzdělanosti.

82 Jak oni mohou z Bible udělat... snažit se ji omezit, přizpůsobit ji Židům, katolíkům a protestantům, když oni se od sebe liší jako den od noci? Myslel jsem si, že Židé o tom mají lepší ponětí. Tuším, že je to možná ta hodina, kdy to má přijít, kdy se to všechno musí dostat až do toho velikého odpadlictví. A tak ve všech věcech jednoduše...

83 Zapamatujte si, my to nedokážeme zastavit. Ale jediná věc, kterou můžeme udělat, je, abychom tam venku svítili světlem, možná sami sebe vydali jako mučedníky a odešli. A tak to je jediný způsob, jak to můžeme dosáhnout; ale mnozí to budou muset podstoupit. A to je způsob, jak je to v Bibli ustanoveno, i ty věci, do kterých vcházíme. Pokud nebudu dávat pozor, tak se do toho dostanu.

Skutky 4:12

84 Tedy, první věc v této knize Zjevení, ona začíná tím, že to je zjevení Ježíše Krista, kým On je. Tedy, Ježíš Kristus je všemohoucí Bůh. To víme. Kolik z vás tomu věří? Řekněte: „Amen.“ On je všemohoucím Bohem, a má jedno jméno. A to jméno je to jediné jméno dané pod nebem, skrze které můžete být spaseni, Ježíš Kristus.

Proč se toho bazénu² *tolik* bojí, tomu se vůbec nelze divit, rozumíte. Je to proto, že ten duch se tam vloudil už dávno ve Smyrnenském věku, a proplétal se tím rovnou dál do toho velkého temného věku, a udělal z toho nauku, a vyrukoval s tím v těchto posledních dnech. No, jen sledujte historii a Bibli, když tím budeme tento týden procházet, jak ty věci budou vystupovat na povrch.

Zjevení 1:20

85 No, další věc, bylo to Kristem dáno Janovi prostřednictvím anděla, aby to dal komu? Církvím — aby to zjevil Jeho církvím. A těch sedm hvězd v Jeho ruce bylo sedm poslů těch sedmi církví. A každý muž, který kdykoliv bude mít poselství, bude mít to stejné pravdivé poselství, které začalo na počátku.

Když se zítra dostaneme k těm hlubokým místům a uvidíme, jak tam Bůh tyto věci umístil, je to prostě úžasné. To způsobuje, že by člověk křičel. Četl jsem to a pak jsem chvíli chodil sem a tam a plakal jsem a vrátil se a znovu si sedl, a pak jsem znovu chvíli chodil sem a tam. Byl jsem prostě tak šťastný, když jsem si uvědomil, že... Jakým způsobem nám Bůh dal tolik milosti, že nám v této hodině, ve které žijeme, dovolil tu věc uvidět?

Matouš 13:45, 46

86 No, je to tak, jak to řekl Ježíš, že jeden člověk prodal všechno, co měl, aby si koupil určitý diamant. Vy odprodáte světu věci tohoto světa a všechno, co souvisí s kteroukoli jinou věcí, abyste získali toto. To je pravda. Spusť celou svou kotvu přímo na to. Je to kotva duše vidět Jeho zjevení Jeho Slova.

Zjevení 1:3

87 Tedy, kdokoli čte, je požehnaný. Souhlasí to? A dnes ráno jsme říkali, že pokud nemůžeš číst, že i jen ten, kdo slyší, jak je to čteno, je požehnaný. No, začíná to požehnáním pro ty, kteří se byt jen posadí a budou to poslouchat, když to bude čteno, a pro každého, kdo se k tomu pokusí něco přidat nebo z toho něco ubrat, je to prokletí.

Zjevení 22:19

88 Tedy, jestliže Bible jasně zjevuje, že Ježíš Kristus byl tím všemohoucím Bohem, pak běda tomu, kdo to z ní odstraní. Ano. To je zjevení. Kdokoli k tomu něco přidá... To je kompletní kánon zjevení. Je to poslední Boží kniha, Jeho poslední slova. A každé zjevení, které přichází v rozporu s tímto, pochází z falešného proroctví. Není to Bůh, protože toto je pravda.

² Myšleno při křtu

⁸⁹ A zapamatujte si, je to jediná kniha v Bibli, kterou schválil sám Kristus. Pomyslete na to! Jediná kniha, která je zjevením Jeho samotného — jediná kniha, na kterou On umístil svou pečeť, a umístil svá požehnání a prokletí — požehnání pro ty, kdo to přijmou, a kletby pro ty, kdo to nepřijmou.

⁹⁰ A teď, teď se dostáváme k ostrovu Patmos, no, abychom začali, 9. verš. Nejdřív bychom chtěli říct, že to je... Název tohoto *kázání* je „Vidění na Patmu“. Odehrálo se to v 95. a 96. roce po Kristu. Místem *děje* je ostrov Patmos. On se nachází asi padesát kilometrů od pobřeží Malé Asie, západně naproti Efezské církvi v Egejském moři, které hraničí se Středozemním. To je poloha, kde se ten *ostrov* nachází.

⁹¹ Pomyslete! Malý ostrov vzdálený asi padesát kilometrů od Malé Asie v Egejském moři, přesně naproti církvi Filadelf... nebo Efezské církve, kde bylo přineseno to první poselství, kde byl v té době Jan pastorem. Jinými slovy, když se podíval na východ, díval se z místa, kde se nacházel, rovnou přímo na svou církev. A to první poselství bylo pro jeho církev, která znázorňovala věk církve. Dobře. To vidění bylo dáno svatému Janu teologovi, který byl v té době pastorem v Efezu.

⁹² V jakém stavu byl tehdy ten ostrov? Kde se nacházel a v jakém byl stavu? Dobře. Z historie je známý jako skalnatý ostrov plný hadů, štírů, ještěrek, a tak dále. Má asi padesát kilometrů v obvodu a je to samá skála. V Janových dnech ho používali jako Alcatraz³, bylo to místo, kde římscí císaři... říše tam deportovala do vyhnanství zločince, ty nejhorší zločince, které nemohli držet ve vězení a podobně. Vysadili je na tom ostrově, aby tam zemřeli — nechali je tam, dokud nezemřeli.

Zjevení 1:9

⁹³ Vystává otázka: Z jakého důvodu se tam Jan ocitl — ten zbožný, spravedlivý muž, člověk dobré pověsti, dobrého charakteru, který nikdy nezpůsobil žádné problémy. Proč se tam ten muž ocitl? Bible říká: „Pro Slovo Boží a svědectví Ježíše Krista.“

⁹⁴ A teď máme to pozadí. Ostrov Patmos v Egejském moři, padesát kilometrů od pobřeží, přibližně padesát kilometrů v obvodu, skalnatý, samé ještěrky a štíři, a tak dále, využíván jako vězeňský dům na způsob Alcatrazu. A oni berou vězně, kterého tady nejsou schopni udržet ve vězení, nějakého nejhoršího kriminálního a odvázejí ho na Alcatraz.

³ Nejhorší vězení v USA; nachází se na ostrově.

⁹⁵ A teď vzali toho svatého Jana teologa, posledního z učedníků, jediného, který zemřel přirozenou smrtí. A předtím, než se Jan dostal na ten ostrov, byl obviněn z toho, že je čaroděj, a dvacet čtyři hodin ho vařili v kádi s olejem, aniž by ho spálili. Ducha svatého z člověka vyvařit nedokážete! On je ohněm sám o sobě. Vařili ho dvacet čtyři hodin v kádi s olejem, aniž by mu to jakkoliv ublížilo. A řekli... Římané to zdůvodnili tím, že byl čaroděj, a že ten olej očaroval. O čem může přemýšlet tělesná mysl!

⁹⁶ No, vidíte, když oni nás nazývají těmi, co čtou myšlenky a věštcí a Belzebuby, vidíte, odkud ten starý duch pochází? Ale vidíte také, odkud pochází ten opravdový Duch? To je ten věk církve, vidíte. Dvacet čtyři hodin ho vařili v žhavém bublajícím oleji, a on mu vůbec neublížil. Ó, jakým způsobem ho Bůh opatřil Duchem svatým. Jeho dílo ještě nebylo u konce.

⁹⁷ Oni ho deportovali na ten ostrov na dva roky. A zatímco ho tam Bůh měl, na té samotě, sám pro sebe, on sepsal knihu Zjevení, tak jak mu to anděl Páně zjevoval. A potom, jakmile to skončilo, vrátil se do své domoviny a byl pastorem církve v Efezu a zemřel a byl pohřben v Efezu. Jan teolog.

Zjevení 1:9

⁹⁸ Ó, jaké pozadí! Dobře. A církev potom pod Janovým... nebo v tom velkém pronásledování, Jan píše 9. verš:

Já Jan, váš bratr i spoluúčastník v soužení, v království a v trpělivosti Ježíše Krista, jsem byl pro Boží slovo a pro svědectví Ježíše Krista na ostrově zvaném Patmos.

⁹⁹ Jinými slovy, on vzal Slovo Boží a dokazoval, že to bylo Slovo Boží, a Kristus skrze něj zpětně dosvědčil, že měl pravdu. Tady to máte. Boží Slovo se v něm projevovalo a dokazovalo, že byl Božím služebníkem.

Oni to pak nemohli popřít, a tak lidem museli říct, že je čaroděj. „On ten olej očaroval, a proto mu neuškodil; a ty lidi uhranul a oni nebyli uzdraveni; je to věstec, který nemohl... nějaký druh zlého člověka, škodlivý... má zlého ducha.“ A proto ho tam deportovali, protože si mysleli, že je uprostřed té společnosti nebezpečný.

Ale on jenom vykonával Boží vůli a Bůh měl ve všech těch okolnostech určitý záměr. On ho nemohl použít — a všechna ta pronásledování a jiné věci — protože svatí přicházeli: „Ó, bratře Jane, co uděláme s tímhle? A

co si počneme?“ Jan byl prorok. To víme. A proto se ho na takové věci ptali.

100 A tak Bůh musel přimět římské impérium, aby ho odtud vzali a poslali ho tam na ten ostrov. A řekl: „No, pojď, Jane. Chci ti ukázat něco, co se má stát.“ Ten poslední z apoštolů. Kromě Jana už nebyl nikdo, kdo by to mohl sepsat. A tak ho deportovali na ostrov Patmos asi od roku 95 do roku 96, a on to sepsal. A on řekl: „...Jsem váš bratr a účastník v soužení...”

101 No, on nemluvil o velkém soužení. Tady se nejednalo o velké soužení, a ono nepřichází na církev. Velké soužení přichází na Židy, ne na církev. A tak to nebylo to soužení... to velké soužení.

Zjevení 1:10

102 A teď 10. verš:

A v Pánův den jsem byl ve vytržení Ducha⁴ a uslyšel jsem za sebou... mocný hlas... jako zvuk polnice.

1. Korintským 14:15; Zjevení 1:10

103 „V Pánův den jsem byl v Duchu...” Tedy, nemůžete udělat nic dobrého, dokud nejdříve nevejdete v Ducha. Bůh vás nemůže použít. Všechno vaše úsilí je zbytečné, pokud to nejdříve neuděláte v Duchu. „Kdybych měl zpívat, budu zpívat v Duchu. Pokud se budu modlit,” říká Pavel, „budu se modlit v Duchu.” A tedy, jestli existuje něco, co ke mně přichází, a je to k něčemu dobré, musí mi to být zjeveno Duchem a potvrzeno skrze Slovo, a potvrzeno výsledky, které to přináší.

Skutky 2:38

104 Jako, jinými slovy, pokud říkám: „Ježíš Kristus ve svém Slově zaslíbil, že pokud budu činit pokání, dám se pokřtít ve jménu Ježíše Krista, tak dostanu Ducha svatého.” Ta první věc, kterou bych měl udělat, je činit pokání. Je mi to zjeveno, že to je pravda. A pak se dát pokřtít ve jménu Ježíše Krista. A potom ten výsledek je, že dostanu Ducha svatého.

Jakub 5:14, 15

105 Jestli jsem nemocný — a On mi zaslíbil, že pokud budu věřit, a zavolám starší církve, aby mě pomazali olejem a pomodlili se za mě, že modlitba víry nemocného zachrání. „Pane, já věřím. Držím se Tvých pokynů.” Bratr Neville se za mě pomodlí, pomáže mě olejem, a tím to je vyřešeno. A jdi dál. To je všechno. Už je po všem.

⁴ Bible Krále Jakuba: Jsem byl v Duchu

106 Ó, ty říkáš, že nicméně necítíš žádnou změnu. Ježíš ještě nebyl narozený, když Ho Bůh zabil před založením světa, když byl Božím Beránkem zabitým před založením světa. Ale v Boží mysli to On už udělal. Já jsem tam tehdy vůbec nebyl. Ani ty. Ale v Boží knize, pokud tam byla naše jména umístěna, byla tam dána před založením světa.

107 Když Bůh něco řekne, musí se to stát. A tak když splníš Boží požadavky, jen pamatuj, Bůh projeví sám sebe a postará se o ten zbytek. Ty jen jdi kupředu a ber to za vyřízenou věc.

Ó, není to nádherné? Ó, pomyslete! Jen řekni Bohu... Bůh řekl: „Ty děláš tohle, a já udělám tohle.“ No, jestli půjdu a udělám tohle, On musí udělat tamto.

No, ďábel řekne: „Podívej, On s tím otálí.“

Daniel 10:13

108 To nehraje žádnou roli. Jednou se Daniel modlil a teprve po jednadvaceti dnech k němu přišel anděl. Ale jeho to neodradilo. On věděl, že on stejně přijde. A tak prostě čekal, dokud on se tam nedostavil. To je ten způsob myšlení. Ó, tehdy nabýváš víru. Musíme od toho teď odejít pryč. Jinak bychom co nevidět měli bohoslužbu s uzdravením, že ano? Je to tak. Ano, víra.

109 Ale my chceme bohoslužbu uzdravující duši, aby byl uzdraven ten vnitřek, protože to je to, co vytrvá. Vy získáváte věčný život. Věčný život nepomijí ani nestárne. Je trvalý, zůstává stále stejný.

Zjevení 1:10

110 Tedy, on se dostal do Ducha předtím, než se cokoliv stalo. Ta první věc, kterou udělal... On byl na ostrově jménem Patmos, (všechny věci, které udělal) a řekl: „Uslyšel jsem hlas,“ a všechny ty další věci. Ale dřív, než se cokoliv stalo, on byl v Duchu. A jestli jste si toho ve vašich Biblích všimli, máte tam Duch velkým písmenem, je to Duch svatý. Amen! On vešel do Ducha. Ó, myslím, že to je nádherné.

Zjevení 1:10

111 „V Pánově dni jsem byl v Duchu...“ V jakém dni? V Pánově dni. No, ohledně toho je velká debata. Ale uklidněme ji — jen na okamžik.

112 No, jak jsme už dnes ráno řekli, že někteří říkají ohledně zjevení ze svatého Matouše 17⁵, že to byl Petr. Katolická církev říká, že On postavil svou církev na Petrovi. A že byl prvním papežem. Jak mohl být papežem a být ženatý, vidíte? A říkají, že Petr šel do Říma, a že tam byl

⁵ Matouš 16 – pozn. překladatele

pohřben. UkaŹte mi jedno místo, v historii nebo kdekoliv jinde, Źe Petr byl někdy v Římě. Pavel ano, ale ne Petr. Dobře.

113 A tak zjišťujeme, Źe všechny tyto izmy a jiné věci, ony se tam prostě vloudily, vidíte. Ale... a dnešní lidé jsou... Kamkoli byste nepřišli, má tam nějaký velký kostel zaručený hřeb, kterým byla přibita Jeho ruka. Víte, kolik takových hřebů dnes mají, pravých hřebů? Devatenáct. Oni mají kosti, mají kousky oděvů, a oni se toho dotýkají a manipulují s tím. A my takové věci nemáme. My je nepotřebujeme.

1. Korintským 11:26

114 Kristus Źije! On je v nás; ne v nějakém hřebu nebo v kousku kříŹe nebo v kousku kosti nebo v něčem takovém. On je živý Bůh, Źijící v nás teď, projevující sám sebe. My máme na památku pouze jednu věc. To je Večeře Páně, památka Jeho smrti. Ale co se týče Krista samotného, On je s námi a v nás. A to je ta věc, kterou chceme mávat — tou slávou Ducha svatého vůči tomu světu. Mávat s tím, dokud nevyjde světlo. Dobře.

Izaiáš 35:8

115 No, a tak vidíte, zvolili jsme tu druhou stranu cesty. Víte, vŹdycky jsem usiloval o to, abych takový byl, a Pán mi to vŹdycky zjevoval. Existuje jeden extrém a druhý extrém. Ale přímo uprostřed té cesty leŹí pravda. Všimli jste si Izaiáše, když řekl, Źe bude cesta? Izaiáš 35. A vzpomínáte si, jak naši vzácní nazarejští bratři měli ve zvyku zpívat tu písničku, víte: „Cesta svatosti, cesta svatosti?“

Izaiáš 35:8

116 No, pokud budete číst vaši Bibli správně, ona neříká „cesta svatosti“. Ona říká, Źe bude cesta a stezka, a bude nazvána ne cestou svatosti, ale stezkou svatosti. „A“ to je spojka, která ukončuje vaši větu, vidíte. „Bude cesta a stezka, a bude nazvána stezkou svatosti.“ Ne cestou svatosti.

117 Podívejte, silnice je postavena, cesta... Dobrá silnice je postavena... nejvyšší část je uprostřed, protože to dovoluje veškerému smetí, aby bylo spláchnuto na obě strany. To je to. Když člověk opravdově přichází ke Kristu, má své oči soustředěny na Krista. Pokud je trochu víc emocionální, stane se z něj fanatik. Jestli je trochu lhostejný, dostane se na tuto druhou stranu *cesty* a bude pouze někým chladným na této straně, rozumíte, jeho intelekt. Ale ta hlavní věc se nachází přímo uprostřed té silnice, s dostatkem Ducha ve vás, aby vás uchoval v náležitě teplotě a pohybu (amen!), a s dostatečným poznáním, abyste se udrželi v poslušnosti Ducha a šli přesně tam, kam jde Duch. Ne dřív a ne později — přesně tak, jak se pohybuje Duch.

Matouš 16:17, 18

118 Katolická církev říká, že tím zjevením byl Petr. Protestantská církev říká, že to byl Kristus. Ale Bible učí, že to bylo zjevení, které On dal... které mu Bůh dal o Kristu. „Ty jsi Kristus, Syn živého Boha.“

... Blaze tobě, Šimone... synu Jonášův... protože toto ti nezjevilo tělo a krev (nenaučil tě to žádný člověk, žádný seminář nebo klášter nebo něco takového), **ale můj Otec, který je v nebesích.**

A... ty jsi Petr... a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.

119 A teď tady přicházíme k dalšímu místu, kde jsou rovněž dva různé názory. No, já se mohu mýlit. Pokud ano, ať mi to Bůh promine. Ale chci vyslovit nesouhlas s Adventisty sedmého dne, kteří tvrdí, že to byl sedmý den, v němž on se ocitl, ten den Páně. Bratři Adventisté sedmého dne a mnozí z nich tvrdí, že to byla sobota, kterou on nazval dnem Páně.

120 Křesťanská církev nazývá dnem Páně neděli, první den. A my častokrát sledujeme, že křesťanská církev i v dnešní době, protestanti, se zmiňují o neděli jako o dni Páně. To ale není biblické.

121 Neděle, to byl v Bibli první den v týdnu, nikoliv den Páně. A ani to nebyl sedmý den, sobota. To by bylo nemožné, aby to byl jeden nebo druhý z těchto dnů, protože Janovi to trvalo dva roky, aby to zjevení napsal — které... tam proběhlo hodně těch sedmých dnů a prvních dnů.

122 Bible... Zjevení bylo psáno v roce 95 až 96 po Kristu — po dobu dvou let. A to byl den Páně. Den Páně je přesně to, jak to bylo řečeno, a to je to, čím to bylo. Jan byl přenesen v Duchu do dne Páně. Tohle je den člověka. Ale den Páně přijde. Napříč skrze Písma... Zjistíme, že on byl ve dni Páně — byl vychvácen v Duchu a přenesen do dne Páně. Amen. To je pravda. Vidíte, on byl ve dnu Páně. Bible mluví o dnu Páně. Za chvíli se k tomu dostaneme, k těm mnoha místům Písma.

123 Zaprvé, sobotní den, tak jak my o tom mluvíme, ten den Sabatu není dodržování nějakého konkrétního dne. Nemáme žádné přikázání, abychom dodržovali sobotu jako Sabat. Nemáme žádné přikázání, abychom zachovávali první den jako Sabat v Novém zákoně.

Židům 4:8, 10

124 Bible říká ve 4. kapitole k Židům, že kdyby jim dal Ježíš⁶ odpočnutí, „tak by potom nemluvil o nějakém jiném dni“. To je pravda.

⁶ Jozue

Avšak zůstává odpočinutí neboli dodržování sabatu, pro Boží lid. Protože my, kteří jsme uvěřili, abychom vešli do Jeho odpočinutí, jsme odpočinuli od našich skutků, jako Bůh od svých.

¹²⁵ Sledujte to. Ó, sláva Pánu! Já se prostě začínám cítit velice dobře, začínám sám sebe předbíhat. V tom dni Sabatu... Bůh stvořil zemi v průběhu šesti dnů a sedmého dne vstoupil do odpočinutí, a nikdy se už nevrátil k tomu, aby postavil nějaké další světy. On to potom lidem dal jako památku, protože... nemohli byste to zachovávat teď, protože jestli zachováváte Sabat tady, tak na druhé straně světa je už neděle, rozumíte. A tak to ukazuje, že to bylo pro lidi, že to bylo určité časové období — pro Izrael.

Židům 4:3, 4, 7–9

¹²⁶ Ale pak, zůstává tady zachovávání Sabatu pro Boží lid.

My, kdo jsme uvěřili, tedy vcházíme do odpočinku, ačkoli jsou jeho díla (cituji Židům 4. Kapitolu) ... ačkoli jsou jeho díla dokonána od založení světa.

Na jednom místě totiž řekl... a jinde zase... sedmého dne...

Označuje znovu nějaký den, když říká v Davidovi (pro vás, kteří si to poznamenáváte, je to Židům 4. Kapitola) ...

Označuje znovu nějaký den, když v Davidovi po tak dlouhé době říká, jak už bylo slyšeno... nebo řečeno: „Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.“

Kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku... nemluvil by potom Bůh o jiném dni.

A tak zůstává... odpočinutí (neboli zachovávání Sabatu) ...

Židům 4:8–10

Slovo „odpočinek“, Sabat je pro nás takové zvláštní slovo, které znamená „odpočinek“. Je to hebrejské slovo, které znamená „den odpočinku — den Sabatu. Nepracuj; odpočívej.“

Kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku... nemluvil by potom Bůh o jiném dni.

A tak zůstává... odpočinek (nebo zachovávání Sabatu) Božímu lidu.

Vždyť ten, kdo vstoupil do jeho odpočinku, odpočinul od svých skutků, tak jako i Bůh odpočinul od svých.

My se k tomu nevracíme v následujícím dnu týdne, abychom začínali od začátku. My jsme do odpočinku vešli.

Matouš 5:21, 22

127 Ježíš, když mluvil v blahoslavenstvích, On řekl: „Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezabiješ‘. Já vám však říkám, že každý, kdo se bezdůvodně zlobí na svého bratra... už zabil.“

Matouš 5:27, 28

128 „Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš.‘“ To jsou příkázání. „Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Je to tak?

A tak všechny tyto věci byly památníky, prostě znameními, divy, v očekávání na ten skutečný čas, který měl přijít.

Matouš 11:28, 29

129 No, když to Ježíš skončil, Matouš 11, ta blahoslavenství, tak řekl: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete, (jste unaveni) a jste obtěžkáni, a já vám dám odpočinek pro vaše duše. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem mírný a pokorný. (Je to tak?) Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtěžkáni, a já vám dám odpočinek pro vaši duši. Jestli jste pracovali jeden den, deset dnů, pět let, třicet pět let, padesát let, devadesát let, a jste unaveni a vyčerpáni, přijďte ke mně. Já vám dám odpočinutí. Já z vás sejmu celé to břemeno hříchu a vejdu do vás a dám vám dokonalý odpočinek a spokojenost.“

130 Co je teda ten odpočinek? Vyřešme to trochu a podívejme se, co to je. Někteří z nich říkají: „No, jdeš a staneš se členem církve.“ Ne. „Necháš se zapsat do knihy.“ Ne. „Tak je to určitý druh vodního křtu.“ Ne. Vyřešme to a podívejme se na to, co to je. Chtěli byste to udělat právě tady, zatímco vyčkáváme? Uvidíme, kam se Jan odebral. Do jakého druhu dne se odebral?

Izaiáš 28:8, 9

131 Když Ježíš na zemi umřel a Jeho dílo bylo dokonáno, tak někam vstoupil. Vraťme se teď do Izaiáše 28. kapitoly a 8. verše; myslím, že je to tam. Izaiáš 28:8; a čteme Izaiáše 28 — prorok tam mluví sedm set dvanáct let předtím, než se to stalo. Kdo z vás by chtěl vědět, co je ten opravdový Sabat? Čím je to opravdové odpočinutí? Je to tady. No, tady na tom místě o tom prorok mluvil a já vám ukázu, kde se to uskutečnilo. Sledujte. Izaiáš 28:8:

Neboť všechny (prorok prorokuje o těchto dnech) ...

Neboť všechny stoly jsou plné hnusných zvratků,
(lidé přijímají Večeři Páně, a kouří, a pijí alkohol, lžou a kradou) ***není čistého místa.***

Koho bude vyučovat poznání?...

Koho bys dnes mohl vyučovat poznání?

¹³² Kolik z vás dnes slyšelo Billy Grahama? To bylo nádherné kázání, které kázal, jak lidé mohou uvěřit lži a setrvávat v ní, a dokonce se ospravedlňovat a myslet si, že jednají správně. Řekl: „Americká veřejnost to přijímá a říká: ‚Filtr moudrého člověka a cigareta kuřáka.‘“ — Přijímá jednu z ďáblových lží, a místo, aby z něj udělali hlupáka, ať je to kdokoli, pokud takovou věc kouří, tak se z něj snaží udělat rozumného člověka. Je to hlupák, když tohle vůbec kouří, když je to plně smrti a rakoviny a všeho možného. A on to přesto bafá do svých plic. Je to hlupák. To není filtr rozumného člověka — taková věc neexistuje. Rozumný člověk takové nesmysly nebere.

¹³³ „Není to žádný život, pokud to není v Oertel’s 92⁷,“ nebo něco takového. Není žádný život mimo Krista. To je ten skutečný pravý život. Co způsobuje, že muži a ženy pijí takové nesmysly? Je to proto, že se snaží uspokojit tu žízeň tam uvnitř, kterou tam dovnitř Bůh vložil, aby žíznil po Ném. A oni se to snaží uspokojit věcmi světa, a proto máme takové věci. A proto lidé takhle jednají, protože se snaží uhasit tu žízeň, která je v nich po Bohu. A ďábel jim dává místo života smrt.

Izaiáš 28:9–12

¹³⁴ „Všechny stoly jsou plné zvratků.“ To je řeč o duchovenstvu a o všech ostatních. „Vždyť to je v pořádku mít nějakou malou nevinnou zábavu.“ Žádná taková věc neexistuje.

Koho bude vyučovat poznání a koho naučí rozumět zpráve? Odstavené od mléka? Vzaté od prsu? (My už teď nejsme nemluvnaty.)

Vždyť říká: Pokyn za pokynem, pokyn za pokynem, míru k míře, míru k míře, trochu sem, trochu tam.

Ano, žvatlavou řečí a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu.

⁷ Jedná se o značku piva.

Ten, který jim řekl: Toto je (Co? Zachovávání Sabatu.)
místo odpočinku, dejte odpočinek vyčerpanému...
(Pojďte ke mně všichni, kteří jste vyčerpaní a obtěžkaní.)
dejte odpočinek vyčerpanému, ale nechtěli
poslechnout.

135 Kdy se to stalo? Sedm set dvanáct let později, když v den Letnic se na těch lidech usadily koktavé jazyky a oni byli všichni naplněni Duchem svatým a začali mluvit v jiných jazycích. A Duch svatý převzal jejich životy, a oni odpočinuli od svých světských věcí. Tehdy oni vešli do odpočinutí s Kristem.

136 Pavel ve 4. kapitole k Židům řekl: „My, kteří jsme vešli do jeho odpočinku, jsme odpočinuli od našich světských skutků, tak jako odpočinul i Bůh.“ Ve dni Jeho stvoření On vešel do svého odpočinku a my vcházíme s Ním potom, když jsou naše světské skutky za námi. To je váš opravdový skutečný Sabat. Židům 4:10

137 A tak Pavel byl pozdvihnut a vešel do toho Ducha Sabatu a byl přenesen Duchem svatým celou cestou až do dne Páně.

138 Proč máme války? Proč máme těžkosti? Proč je národ proti národu? Ježíš přišel, ten Kníže života, a oni Ho zabili. Za několik týdnů, nebo už i teď můžeme vidět soby a Santa Klause, a všude budou viset rolničky a všelijaké různé věci, což jsou pohanské ceremonie. To je zboží Katolické církve; lidé utrácení spoustu peněz a vyměňují si dárky a takové věci — pohanství. Vánoce, to je den uctívání.

139 A tak mimochodem, Kristus se vůbec nenarodil 25. prosince. Nemohl by. Kdybyste někdy byli v Judsku, ty kopce tam jsou plné sněhu a je tam hůř než tady. On se narodil v dubnu, kdy ožívá celá příroda. Ale to je jejich tradice.

140 A proč ty věci děláme? Protože se držíme lidských tradic místo Božích přikázání. Pak by se něco takového vůbec nepovažovalo za důležité, ale oni z toho prostě udělali den obchodu. Je to ostuda, je to hanba, že takové věci dělají. Jsou to pohanské ceremonie!

141 Kdy měl někdy Santa Klaus co společného s Ježíšem? Kdy měl velikonoční králík nebo kuřátko nabarvené nějakým druhem inkoustu nebo něčím takovým nebo nějaký bílý králíček co společného se vzkříšením Ježíše Krista?

142 Copak nevidíte, jak ten komerční svět...? A proto oni prodávají tyto staré rokenrolové knihy a špinavé obrázky a vulgární... a takovéhle věci. Je to proto, že přirozenost těch lidí po takovýchto nesmyslech dychtí. Je to proto, že v tom srdci je něco špatného. Oni nikdy nevešli do toho odpočinku s Bohem a s těmito věcmi nepřestali. Kdyby do něho vešli a přijali Ducha svatého, tak by se světem a věcmi světa skoncovali.

143 Bůh ho tedy přenesl. Ó, já si nemyslím, že on byl vzat jako Pavel, tedy, do třetího nebe a viděl ty věci; nebo jak to vzácný Duch svatý udělal před několika týdny tady a dovolil mi uvidět... Jinými slovy, já jsem se bál smrti a Duch svatý mě přenesl a ukázal mi, co to je. Vy jste to svědectví slyšeli.

1 Korintským 15:55

144 A pak, když jsem se vrátil, pak: „Smrti, kde je tvůj osten?“ Byl jsem přenesen, abych viděl, co je prostě za tou oponou, a On mi dovolil se vrátit, abych vám sdělil, že tam nebudeme nějakými strašidly nebo duchy. Budeme muži a ženami — mladí, nikdy nezemřeme, nikdy neonemocníme, přímo za tou oponou. Smrt ti nemůže udělat nic jiného než tě přivést přímo na to místo.

145 Tak tedy, Jan byl přenesen v Duchu z ostrova Patmos do dne Páně. Tohle je den člověka. Lidé bojují. Ale den Páně přijde, když tato království se stanou královstvími našeho Pána a Jeho Krista. A potom nastane velké tisíciletí, den Páně, den Jeho příchodu, Jeho soudu. To bude den Páně.

146 Tohle je den člověka. A proto vás postrkují sem a tam, a dělají s vámi, co se jim líbí. Ale přijde čas... Nazývají vás... Teď vám říkají „holy roller“ a „fanatik“. Ale přijde doba, rozumíte, kdy už to dělat nebudou. Budou křičet a naříkat a padat k vašim nohám.

Malachiáš 4:3

147 Bible říká v Malachiáš 4, že budete dokonce i kráčet po popelu, potom když oni shoří — nebude jim ponechán ani kořen ani ratolest. To je přesně to, co říká Bible. „Spravedliví budou chodit po popelu těch bezbožných.“ Přesně tak. Nebude jim ponechán ani kořen ani ratolest, nic, k čemu by se bylo možné znovu vrátit. A bude po nich veta.

Tohle je lidský den: lidské skutky, lidská práce, lidská církev, lidské názory. Ale den Páně přichází.

Zjevení 1:10

148 Tedy, on byl v Duchu ve dni Páně. Dobře. A první věc, kterou uslyšel, když se ocitl v Duchu ve dni Páně... teď jsme se dostali k desátému verši:

... A v Pánův den jsem byl ve vytržení Ducha⁸ a uslyšel jsem za sebou mocný hlas, jako zvuk polnice...

(Nevynechejme tady teď jedno podobenství. Jestli to budeme muset probrat zítra, můžeme to probrat, vidíte. Ať někdo sleduje hodiny, abych to neprotáhl.) Dobře.

Zjevení 1:10

149 Tedy: „V Duchu ve dni Páně...“ Teď si zapamatujte, ta první věc, kterou musíte udělat, je co? Vejit v Ducha. Jak k vám vůbec mohou tato zjevení přijít? Vejděte v Ducha. Jak vůbec můžete obdržet Ducha svatého? Vejděte v Ducha. Vejděte v Ducha.

150 Když jsi byl hříšník, chodil jsi tancovat, ty ses dostal do toho ducha. Ó! Začal jsi tleskat rukama a podupávat nohama a tancovat a hodil jsi klobouk na podlahu a řádl kolem dokola a choval ses jako pošetilec. Byl jsi v duchu té věci.

Dokázal by sis představit nějakého člověka... někoho, kdo je fandou tance, jak jde na nějakou tancovačku a říká: „No, mám za to, že se všichni docela dobře bavíte.“

Oni by řekli: „Ó, ty jsi dívka, se kterou nikdo netancuje! Běž odsud,“ rozumíte?

151 Když jdeš na baseball, a pálkař odpálí a po odpalu oběhne všechny mety až na domácí metu, nebo něco takového, a ty sedíš a koukáš a říkáš: „No, myslím, že to bylo docela dobré.“ Ne, to bys nebyl fanda baseballu. Nebyl bys opravdový... nebyl bys v duchu baseballu. Když někdo na jeden odpal oběhne všechny mety, tak ty vstaneš a zařveš: „Jó! To je ono! Vyhráli jsme!“ A shodíš někomu takhle z hlavy čepici. Nikdo na to neřekne ani slovo.

A pak v církvi, když vejdeš v Ducha, postavíš se a křičíš: „Sláva! Haleluja! Sláva Pánu!“ Tak se někdo otočí a řekne: „Svatý fanatik.“

152 Dobře, bratře Woode, rád bych se tě na něco zeptal. Jestliže my kvůli tomu, že to děláme, jsme svatí fanatici, pak ti tam venku jsou bezbožní fanatici. A já bych raději byl svatý fanatik, že ano, než nějaký bezbožný. Ó! Opravdu! Bezbožní fanatici.

⁸ Bible Krále Jakuba: Jsem byl v Duchu

Zjevení 1:10

153 Tedy, on byl v Duchu. On vešel v Ducha. A pak se začaly dít věci. A pak, když se tam dostal, uslyšel zvuk polnice. No, polnice vždycky oznamuje, že se něco blíží. Jako, když přijdeš... když přijíždí král, oni to oznamují polnicí. Když se blíží Ježíš, On zatroubí na polnici. Souhlasí to? Když přicházel Josef, oni troubili na troubu.

154 A teď se něco objevuje. Jan vešel v Ducha a uslyšel zvuk polnice. On uslyšel polnici. A obrátil se, aby se podíval, co to za ním bylo, když uslyšel tu polnici, poté co vešel v Ducha. Možná tančil, poskakoval, pobíhal kolem ostrova. Měl báječný čas, byl v Duchu. A tak... a on... Může to znít rouhavě, ale já to tak nemyslím, rozumíte. Mohl to tak dělat!

Ano, možná to dělal. Myslím, že ano, on měl skvělý čas v Duchu, prostě oslavoval Boha — protože to je přesně to, co se stalo, když na ně Duch spadl na počátku.

Skutky 2:13

155 Když na ně Duch svatý spadl, oni vrávorali jako opilí muži a ženy a chovali se, jako by byli opilí, a drmolili *něco* a takhle vyváděli, takže lidi říkali: „Tihle lidé jsou plní mladého vína.“ Takovým způsobem se chovali tam na začátku. A tak, když Duch přišel znovu, on se asi choval stejným způsobem, rozumíte. Na tom není nic nového. Tohle je to starodávne náboženství, ano. V Duchu ve dni Páně.

156 Teď to slyšíme. A co teď? Co on dělal? On byl v Duchu přenesen z toho ostrova do dne Páně. A jakmile se dostal do toho dne Páně, uslyšel polnici. Co to je? Někdo se blížil.

Zjevení 1:10, 11

157 Ten velký se blíží. Zní polnice, někdo přichází. On se rozhlédl. Haleluja! Polnice; jak říká: „Já jsem Alfa i Omega, Ten první i poslední. (Ne oznámení druhého účastníka nebo třetího účastníka; ale toho jediného účastníka.) Já jsem jak Alfa, tak i Omega. Dřív, než ti cokoliv ukážu, chci ti dát na vědomí, kdo jsem. Amen.“

Skutky 2:38

158 To největší ze všech zjevení je Božství, svrchované Božství našeho Pána Ježíše Krista. Nedokážete se dostat k prvnímu opěrnému bodu, dokud tomu neuvěříte, a když odejdete... To je to, co řekl Petr: „Čiňte pokání (a pak uvidíš to Božství) a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“ A pak jste připraveni vejít v Ducha.

Zjevení 1:8

159 Ta první věc, kterou musíte poznat, je Božství Krista. „Já jsem Alfa i Omega. Já jsem od A do Z. Není nikdo kromě mě. Byl jsem na počátku; budu na konci. Jsem Ten, který byl, který je a který přichází, ten Všemohoucí!“ Přemýšlejte o tom! To sdělovala ta polnice.

Buď pozorný, Jane! Vešel jsi v Ducha. Něco ti teď bude zjeveno. Co to je? Zvuk polnice. Ta první věc: „Já jsem Alfa i Omega,“ to první ze všech zjevení.

Zjevení 1:8

160 Ó, hříšníku, skloň se. Dělej teď pokání, dřív než bude příliš pozdě! „Já jsem Alfa i Omega.“ To je ta první věc, kterou On mu oznámil — kým je. Kdo je ten přibližující se? Je to Král Ježíš? Král Bůh? Král Duch svatý? On řekl: „Jsem tím vším. Já jsem od A do Z. Jsem počátkem a koncem. Jsem ten nesmrtelný, věčný, Jediný!“

Zjevení 1:11

161 Jen trochu později Ho sledujeme v Jeho sedminásobné osobnosti. Sledujte, kým On tedy je. „Jsem počátek a konec. Jsem Alfa i Omega, ten první a poslední. Existoval jsem předtím, než existoval někdo první; a potom, když už nikdo nebude, já tu stále budu.“ Jinými slovy: „Ten první a ten poslední.“

***... co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi sborům,
které jsou v Asii: do Efezu... Smyrny... Pergamonu...
Thyatir... Sard... Filadelfie a do Laodiceje.***

162 Dobře, to první ze všech zjevení je svrchované božství Ježíše Krista. Musíš vědět, kým On je, když slyšíš ten hlas. Dobře. Ten samý hlas, který zněl na hoře Sinaj, ten samý hlas, který zněl na hoře Proměnění, ten stejný... jeden podobný Synu člověka. No, sledujte to v tom následujícím verši. Dobře. „A obrátil jsem se (teď 12. verš) ...“

Necháme teď na chvíli ty církve na pokoji, protože celý tento příští týden bude o těchto církvích, rozumíte. A tak to jednoduše přeskočíme.

163 Ale On řekl: „Chystám se tě nasměrovat, abys rozeslal toto poselství, které ti ukázu.“ Kdo to je? „Já jsem ten první a poslední. Já jsem ten svrchovaný. Já jsem ten všemohoucí. A přišel jsem ti říct, že ti dávám poselství k sedmi církvím. Chci, abys to napsal, připrav se (vidíte), těm sedmi církvím, které jsou v Asii.“

Zjevení 1:12

No, to byly tam tehdejší církve s určitými povahovými rysy, které znázorňovaly tyto budoucí věky církve.

Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil; a když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů.

164 „Sedm zlatých svícňů.“ No, ve verzi krále Jakuba, kterou pravděpodobně máte — buď ve Scofieldovi nebo možná v Thompsonově řetězcovém odkazu, nebo u někoho z nich — to tam není správně. Tam není řečeno „svícny“. Tam je řečeno „lampy“. Stojanové lampy, myslím, že to je to správné, korektní slovo, že tak to je řečeno v originálním překladu. Rozumíte, jinými slovy, těchto sedm zlatých svícňů bylo sedm církví.

Zjevení 1:20

165 On říká tady o něco dál ve 20. verši „...těch sedm svícňů, které jsi viděl, je sedm církví.“ A tak, vidíte, kdyby to byla svíce, to by brzy shořelo a zhaslo, prostě za krátkou chvíli. Ale to nejsou svíce; je to stojanová lampa. Je to tam uvedeno jako stojanová lampa.

Zjevení 1:13

166 „...a když jsem se obrátil, spatřil jsem jakoby Syna člověka stojícího uprostřed... uprostřed těch sedmi stojanových lamp.“

No, podívejte. Ta svíce by brzy vyhořela; to by zhaslo. Nic by z toho nezůstalo. Během několika hodin by shořela až dolů. Ale stojanová lampa... stojanová lampa vypadá asi takhle.

Zachariáš 4:1-6

167 Vezmeme si tady jedno místo Písma. Vezmeme Zachariáše 4:1, a potom možná odtamtud ze Zachariáše dokážeme získat to, co potřebujeme. Zachariáš 4:1; a já věřím, že snad pomocí tohoto budeme schopni dát dohromady to, co chceme. (Nemůžu najít Zachariáše v Sofoniáši, že ano?) Dobře. V pořádku. Moje stará Bible je už skoro opotřebovaná. Zachariáš 4:1. Poslouchajte teď pozorně. Uvidíte tu nádherný obraz:

A anděl (Teď mluví prorok, pět set devatenáct let před Kristem.) ***... Potom mě ten anděl mluvící se mnou znovu probudil, jako se probouzí ten, kdo spí.*** (Teď je prorok ve vidění.)

„Co vidíš?“ zeptal se mě. „Vidím svícen,“ odpověděl jsem, „celý ze zlata. (To je to samé slovo, které se překládá jako stojanová lampa.) ***Na vrcholu má mísu se sedmi kahaný*** (to byla ta lampa) ***a k těm sedmi kahanům na vrcholku svícnu vede po sedmi***

hubicích⁹. (Vidíte, objevují se tu ty stejné věky církve, rozumíte.)

A při něm stojí dvě olivy¹⁰ (Jaký druh... co v těch lampách v biblických dobách spalovali? Ví to někdo? Olej. A jaký druh oleje? Olivový olej. Dva olivovníky; co to je? Nový a Starý zákon. Stály u toho dvě.) **jedna vpravo od mísy a druhá vlevo.“**

Tehdy jsem se zeptal anděla mluvícího se mnou: „Co to znamená, pane?“

„Ty nevíš, co to znamená?“ řekl mi anděl mluvící se mnou. „Ne, pane,“ odpověděl jsem.

Řekl mi: „Toto je slovo HOSPODINOVO k Zerubábelovi: Ne silou ani mocí, ale mým Duchem! Praví HOSPODIN zástupů.“ (On obnoví Jeruzalém.)

¹⁶⁸ Čím je tedy ten svícen? Je stojanovou lampou. A všimněte si, jak je to nádherné. Když se otočil, uviděl tu někoho podobného Synu člověka, stojícího uprostřed těchto zlatých stojanových lamp, které znamenají sedm budoucích věků církve. A každá ta trubice, nebo stojanová lampa, byla připojena k tomu hlavnímu velkému zásobníku s olejem. A ten olej vzlínal nahoru do takové malé zvláště tvarované lampy, která tam byla usazena a měla v sobě knot a ten knot byl ponořen dolů do toho oleje.

¹⁶⁹ A dokud... oni nalévali olej nahoře do toho stojanu, který zásoboval ten hlavní velký dřík, tu velkou větev, a on takhle stékal do těch ramen. A ta lampa s tím knotem, který byl spuštěn dolů tou trubicí do té... neustále dnem i nocí hořela. Nikdy jste to nemuseli znovu zapalovat. Ona nikdy nezhasínala. Oni jen dolévali olej stále do té hlavní trubice.

¹⁷⁰ A tyto stojanové lampy vypadaly asi takto — ty lampy byly posazeny na nich nahoře. A ten knot z té lampy byl spuštěn sem do tohoto dolů; a odtud čerpal svůj život. Ó, jaký je to rozdíl od svíce! Jak rozdílné. Je to stojanová lampa a ona nasává olej.

¹⁷¹ Tedy, tyto stojanové lampy, ten oheň, který hořel v těch lampách ve Starém zákoně; když zapálili jednu lampu, oni nemohli zapálit další

⁹ Bible Krále Jakuba „trubicích“

¹⁰ Bible Krále Jakuba „dva olivovníky“

lampu tím stejným ohněm, který měli v ruce. Oni zapálili jednu lampu a pak ji zvedli a zapálili další; pak ji posadili na místo a zapálili další; a pak ji vzali a zapálili tuto lampu tímtež ohněm, s jakým začali na začátku.

Jan 15:5; Židům 13:8

172 Ó! Doufám, že vám to neprochází nad hlavami. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky. Ten stejný oheň Ducha svatého zapálil každou jednu z těch církví v průběhu věků. Copak Ježíš neřekl u svatého Jana v 15. kapitole: „Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti?“ Tedy, On je ten hlavní kmen; my jsme těmi větvemi.

173 No, kmen nepřináší ovoce... [prázdné místo na pásku]... že můžete vzít nějaký citrusový strom, jako například pomerančovník. A můžete vzít větev z... řekněme z grapefruitovníku a do pomerančovníku udělat takový malý zářez a vložit tam do toho tu větev z grapefruitovníku, a ona bude růst. Vezměte větvíčku citroníku a naroubujte ji do pomerančovníku a ona bude růst.

174 Nebo vezměte granátové jablko nebo jakékoliv citrusové ovoce — mandarinku nebo tangelo — kterékoliv z toho citrusového ovoce a naroubujte ho do tohoto stromu a ono bude prospívat ze života toho pomerančovníku. Ale nebude rodit pomeranče. Bude rodit grapefruity, bude rodit tanga, bude rodit citrony. Ale prospívá díky životu toho pravého kmene.

175 Ale pokud ten kmen někdy vypustí další větev, ona bude z toho stejného života, který je v něm. Na ní vyrostou pomeranče, protože na začátku v tom kořenu toho *stromu* byl život pomerančovníku. Ale jiné *druhy* mohou žít na úkor toho tak dlouho, dokud mají povahu citrusového ovoce. Ale nemohou rodit ty originální ovoce, protože nejsou originální.

176 Takovým způsobem je to s církví. Oni rozštěpili ten kmen a naroubovali do něj presbyteriány, metodisty, baptisty, a tak dále, takto. A to rodí baptistické ovoce, presbyteriánské ovoce, metodistické ovoce. Ale pokud někdy... jestli ten strom někdy vypustí ještě další větev, bude to ten stejný druh révy, jaký přinesl ve dni Letnic, ta originální réva.

177 Ona bude mluvit v jazycích a bude v sobě mít moc a znamení zmrtvýchvstalého Krista. Proč? Protože ona prospívá z toho přirozeného zdroje, ve kterém je zasazena. Ve skutečnosti, ona tam není zasazena, ona tam je zrozena. Amen! Ó! Nepomyslel jsem na to hned.

178 Vidíte, tyto ostatní tam jsou naroubovány. Oni je roubují do toho stromu, a tak přinášejí vlastní druh ovoce. Oni toto přijmout nedokážou,

oni tomu nevěří, protože o tom nikdy nic nevěděli. Ale pokud jsou narozeni v tom stejném *druhu* života, který vzešel z toho stromu, tak ta jediná věc, kterou mohou přinést, je život toho originálního kmene.

179 Tyto všechny stojanové lampy zapadly do jedné veliké obrovské mísy. A devět různých... a vycházelo z toho sedm různých držáků lamp. A když to udělali, tak každé z těch světél čerpalo svůj život z toho hlavního zdroje. A jejich světlo bylo díky tomu, že měly své svíce [*knoty*] ponořeny hluboko do toho hlavního zásobníku.

180 Ó, jaký nádherný obraz jedné z těch sedmi hvězd, které to znázorňovalo, jejichž život tu hoří ohněm Ducha svatého. A skrze víru hoří Duchem svatým a jeho život je svící... nebo ne svící, ale knotem ponořeným do Ducha svatého, do Krista. A pomocí toho knotu nasává Boží život, aby přinesl světlo své církvi. Ó, jaký je to obraz opravdového věřícího!

181 Jaký druh světla on vydává? Ten stejný druh světla, který existoval, když byla zapálena ta první svíce. Když začal první věk církve, byl to Efez; Pavel, anděl této církve, byl jednou z těch hvězd.

Zjevení 1:20

182 Je sedm hvězd, které znamenají sedm andělů, sedm poslů. Tento týden mohu vzít Písmo a historii a dokázat vám, že jeden každý z nich je skutečný v každém andělu. A každý anděl měl to samé světlo. To je pravda. A pak přímo mezi těmito věky má přijít ten veliký. Všimněte si.

183 Tedy, oni nasávají z toho hlavního zásobníku oleje. To světlo, ten život, je ponořen v Kristu. Vy jste mrtví. Váš život je skrytý v Kristu skrze... skrytý v Bohu skrze Krista a zapečetěn Duchem svatým. Neexistuje vůbec žádný způsob, jak by vás odtamtud mohlo něco jakkoliv dostat pryč. Jak by se to mohlo stát? Nikdo vás nemůže zmanipulovat. Konec vašeho života hoří Duchem svatým. Ó! Hoří a vydává světlo.

1. Korintským 15:55, 57

184 Kde je ponořen ten druhý konec vašeho života? V Kristu. Jste mrtví a ukrytí v Kristu. Duch svatý to tam zahrazuje, abyste... ďábel se vás nemůže dotknout. Amen. On sice může bzučet kolem a dělat rámus. Dokonce i samotná smrt se vás nemůže dotknout. „Ó, smrti, kde je tvůj osten? Kde je tvé vítězství? Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!“

Zjevení 1:12, 13

Ted' konec tohoto verše, přečtěme si to:

... a když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svíců

a uprostřed těch sedmi svíců jakoby Syna člověka...

185 Ó, všimli jste si toho? Hvězdy, svícny, lampy. Co to znamená? Jaký to má význam? Že to časové období, ve kterém žijeme, je noční dobou. Svícny a světla a hvězdy znamenají noc. A co dělá hvězda? Odráží světlo slunce, dokud se slunce nevrátí. Ať je požehnáno jméno Páně!

186 A pravdivý služebník Boží neodráží nějakou svítilnu, nějakou zápalku, nějaký hořící doutník. On pro církve odráží Kristovu zlatou zář — totiž, že On je ten stejný a že On žije a že mne osvětluje. Amen. To je to světlo, které on odráží. Hvězda odráží světlo slunce, vidíte. A tak my odrážíme světlo Syna Božího, děláme totéž, co dělal On, vydáváme světlo. A jaký druh světla? Světlo Evangelia pro ty...

Zjevení 1:13

187 Sledujme Ho teď ještě trochu dál, když vezmeme zbytek tohoto 13. verše:

A uprostřed (to je střed) těch sedmi svíců jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.

188 Tady je další důkaz, že tato nauka o tom, totiž že se jedná o den Páně, je správná. Všimli jste si Ho? On v tomto čase nebyl knězem. Ani nebyl králem. Byl soudcem. Všimněte si, kněz, velekněz, když vcházel do svatyně, nebo vcházel vysluhovat bohoslužbu, on se přepásal kolem pasu. Uvázat si pás kolem pasu znamenalo, že sloužil. On si to nikdy neuvázal přes rameno.

189 Ale tady On vystupuje, vychází s pásem uvázaným nahoře se šerpou přes rameno, přepásaný přes hrud', přes prsa, se zlatým pásem přepásaným vysoko. Co to znamená? Obhájce, soudce, soudce s šerpou přes rameno, přepásaný tady nahoře, ne dole jako kněz. Vidíte, to poukazuje na to, že On už teď nebyl ve svém kněžství. Jan došel až do dne Páně a viděl Ho přicházet jako soudce.

Jan 5:22

190 Věříte, že On je soudce? Přečtěme si rychle svatého Jana 5:22, a uvidíme, jestli je soudcem nebo ne. Svatý Jan 5:22:

Otec totiž nikoho nesoudí, ale všechen soud dal Synu.

191 Je to pravda? On je soudce, svrchovaný soudce. A Jan ukazuje, že On nebyl ve dni jeho prorocství jako prorok, ani nebyl úplně ve dnech svého královského stavu; ale On byl v tomto dnu Páně jako soudce.

192 No, kolik z vás ví, že když měl kněz svůj pás — šňůru — kolem svého pasu, že to znamenalo, že byl ve službě? Každý, kdo čte Zákony, kdo zná Starý zákon, o tom ví. Když je kněz přepásán tady kolem, je ve službě. Je služebníkem. Ale On byl přepásán tady nahore jako soudce.

Zjevení 1:13

Přečtěme si tady kousek dál: „...a přepásaného na prsou zlatým pásem.“ (Je to tak. Tady kolem nahore.) On byl soudcem.

Zjevení 1:14–16

193 A teď budeme číst o té sedminásobné slávě Jeho osoby. Ó! To mě vybízí k tomu, abych křičel, ještě než se k tomu dostanu! Všimněte si. Ó, to je tak nádherná věc! Jen poslouchejte: „A Jeho hlava...“ Dávejte teď pozor. On tu zmiňuje sedm věcí: Jeho hlavu, Jeho vlasy, oči, nohy, hlas... Zmiňuje se tady o sedmi věcech, ta sedminásobná sláva Ježíše Krista. Dovolte, abych to přečetl.

Jeho hlava a vlasy byly bílé jako bílá vlna, jako bílý sníh a jeho oči jako plamen ohně.

Jeho nohy byly podobné bronzu rozžhavenému v peci a jeho hlas jako zvuk mnohých vod.

V pravé ruce měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; jeho tvář byla jako slunce, když září ve své síle.

Jaké vidění! Co on tady viděl? Oslaveného Syna Božího a symbol. No, a teď budme připraveni. (Ó! Myslel jsem si, že je devět; a je teprve osm. Já jsem v podstatě ještě ani nezačal. Dobře. To je dobře. No, je mi líto, že ti bratři tam stojí. To mě znervózňuje, když vidím, jak tam stojí, rozumíte, protože vím, že je bolí nohy. Kdybych měl nějaký způsob, bratři, nebo něco, co bych pro vás mohl udělat, určitě bych to udělal. A já tak moc chci, abyste tohle pochopili. A tak zůstaňte ještě chvíli stát... A moje modlitba je, aby vás za to Bůh bohatě odměnil.)

194 A teď. Všimněte si. Ta první věc, které si všímáme, je, že Jeho hlava a Jeho vlasy byly jako vlna. Jeho hlava a vlasy byly bílé jako vlna. No, to neznamená, že to bylo způsobeno tím, že byl sešlý věkem. To nebyl ten důvod. On kvůli tomu nemusel být sešlý věkem; On byl... to bylo kvůli Jeho zkušenosti a kvalifikaci a Jeho moudrosti. Protože On je věčný, a věčný nemůže zestárnout. Rozumíte?

Daniel 7:8, 9

¹⁹⁵ Nejprve se obrátíme a znázorníme Jej odsud, takto, a zjistíme, kým On je. No, otevřme si na okamžik Daniele 7:9. U Daniele uvidíte ten samý obraz, kde On přichází jako... tady *přichází* jako Odvěký. A téměř všichni, každý student Bible ví přesně, kam právě teď směřujeme. Daniel 7:9. Začnu od 8. verše:

Když jsem ty rohy pozoroval, hle, začal mezi nimi růst jiný, malý roh a tři z těch dřívějších rohů byly vyvráceny, aby mu udělaly místo. Na tom rohu jsem spatřil jakoby lidské oči a ústa, jež vedla pyšné řeči.

Díval jsem se dál a uviděl toto:

Byly rozestaveny¹¹ trůny...

Daniel 7:9, 10

Ted' poslouchajte. Poslouchajte teď pozorně. Slyšíte mě tam vzadu dobře? Řekněte: „Amen,“ pokud ano. Ptal jsem se manželky, která byla tam vzadu... myslím, že tenhle mikrofon tady je... že je tady slyšet víc, že ano? A já si myslím, že příliš silně křičím tady do tohohle. Dobře. A teď Daniel 7:9:

A díval jsem se dál a uviděl toto: Byly rozestaveny¹² trůny a Odvěký se posadil. Roucho měl bílé jako sníh, vlasy na hlavě jak vlnu beránčí. (Odvěký dnů): Jeho trůn — žhnoucí plameny a jeho kola — oheň hořící!

Proud ohnivé řeky od něj vychází, miliony jsou jeho sloužících a miliardy před ním stojících. Soudní dvůr se posadil a byly otevřeny knihy.

Jan 5:22

¹⁹⁶ Bílé vlasy. Všichni ví, že u starých soudců v dávných dobách bylo obyčejem, jako u anglických soudců, nosit sněhobílou paruku. Kolik z vás si na to vzpomíná? Ti starodávni soudcové nosili bílou paruku, protože byli... A On to tady ukazuje znovu. A Jan byl přenesen do dne Páně. A viděl Ho jako soudce. Amen! Ne jako kněze, ne jako krále, ne jako proroka; ale jako soudce. Otec (svatý Jan 5:22) svěřil celý soud Jemu. A On je teď soudcem; přišel, aby soudil národy.

¹¹ Bible Krále Jakuba „svrženy“

¹² Bible Krále Jakuba „svrženy“

Daniel 7:10, 11

197 Ó, v ten den, když Ho takového uvidíte! Jeho vlasy byly bílé jako sníh. Daniel Ho viděl, jak přichází k Odvěkému dnů. Sledujte Ho, jak tito dva spolu splynou. Dobře.

... začal soud a byly otevřeny knihy.

Díval jsem se dál, neboť jsem slyšel, jaké pyšné řeči vedl onen malý roh... (To mám nesprávné místo, že ano?)

Daniel 7:9–14

Daniel 7:9, ano. Tady to máme:

... a jeho kola...

Proud ohnivé řeky od něj vychází, miliony jsou jeho sloužících...

Díval jsem se dál, neboť jsem slyšel, jaké pyšné řeči vedl onen malý roh. Vtom jsem uviděl, jak ta šelma byla zabita a její tělo vydáno zkáze v plamenech.

Ostatní šelmy směly ještě určitou dobu zůstat naživu (To jsou všechny pohanské mocnosti a království; ony padnou.) **byly však zbaveny své moci.**

Potom to noční vidění pokračovalo: Hle, přichází s nebeskými oblaky Synu člověka podobný... (Jak jsme Ho dnes ráno viděli přicházet v tom 3. verši? Přicházejícího na nebeských oblacích.)

... přichází s nebeskými oblaky Synu člověka podobný. Před Odvěkého předstoupil, před jeho tvář ho přivedli.

Byla mu dána vláda, sláva i království, aby jej ctili všichni lidé, národy i jazyky. Jeho vláda je věčná — nikdy neskončí, jeho království... jeho království se nezhroutl!

198 Přišel k Odvěkému, jehož vlasy byly bílé jako vlna. A Jan se obrátil a uviděl jednoho podobného Synu člověka stojícího uprostřed těch sedmi zlatých svícňů, se sněhobílými vlasy. To je soudce! Nebyl přepásaný kolem pasu, ale byl přepásán tady nahoře kolem prsou. Soudce! Se šerpou soudce přes rameno; On *tam* stál se zlatým, čistým, svatým, vznešeným pásem, který držel Jeho spravedlnost — Jeho

přikrytí. On byl přikrytý po celém těle až k nohám. Pozorujte ten sedminásobný projev Jeho osoby a slávy.

Zjevení 1:14

199 Ted', tuším, máme 14. verš:

Jeho vlasy... Jeho hlava a vlasy byly bílé jako bílá vlna, jako sníh a jeho oči jako plamen ohně.

200 Hlava, vlasy... oči jako plameny ohně. Pozastavte se nad tím! Ty oči, které byly svého času zamlženy lidskými slzami, se teď staly ohnivými plameny. V hněvu, On tam stojí jako rozhněvaný soudce. Proč jsi Ho odmítl? Ó, hříšníku, pomysli na to. Přemýšlej o tom, vlašný člene církve. Přemýšlej o tom, katolíku, baptisto, presbyteriáne, letniční.

201 Přemýšlej o tom, katolíku. Tvoje panna Marie musela dojít až do Letnic a přijmout Ducha svatého, a vrávorat a chovat se jako opilá žena. Samotná Kristova matka to musela obdržet, předtím než jí bylo dovoleno přijít do nebe. A jak se tam chcete, vy ženy, dostat s něčím menším, než je toto?

Přemýšlejte o tom muži, každý z vás.

202 Jeho vlasy... a Jeho oči svého času zamlženy lidskými slzami. A přesto chci, abyste si na těchto očích něčeho všimli. Když byl tady na zemi, přesto byly zamlženy lidskými slzami, protože u Lazarova hrobu zaplakal. To je pravda. Byl plný soucitu, to byla Jeho lidská stránka. On byl oblečen... On byl Bohem oblečeným do lidskosti kvůli tomu, aby sňal hřích. Ale přesto, za tou lidskou stránkou, měl za sebou něco, co se mohlo podívat přímo do lidského srdce a vědět o něm všechno. Proč? Za Ním něco bylo, přestože byl oblečen do smrtelného těla. Ale oni nevěděli, kdo to byl.

Jan 8:24; Jan 10:37, 38

203 „Jestliže nevěříte,“ řekl, „že to jsem Já, tak zemřete ve svých hříších.“ Je to tak. „Jestli nedělám skutky mého Otce, tak mi nevěřte. Ale pokud dělám skutky mého Otce, tak věřte těm skutkům, pokud nemůžete věřit mně.“ Ó, jak se snažil, aby do nich dostal to poselství, to zjevení. On se mohl dívat přímo do lidského srdce a vědět o něm všechno.

204 Jak na to musím myslet! Ty oči, které jednou pronikaly skrze hory, které hleděly do tváří trpících a mohly zaplakat jako člověk. A přesto tam zpoza toho lidského vidění mohl vzít Ducha Božího a vidět všechny věci — věci, které byly a věci, které měly přijít; mohl

předpovídat konec před začátkem. Bylo to proto, že za těma lidskýma očima byl Bůh.

Skutky 2:17, 18

205 Ať do tvého života vstoupí Bůh a převezme nad tebou kontrolu a On ti ukáže věci, které se mají stát; protože to už nejsi ty. Je to Duch svatý tam v pozadí ve tvém životě, který se dívá skrze ty lidské oči a rozeznává věci. Ó, sláva Bohu! „Vyleji ze svého Ducha na veškeré tělo a vaši synové i vaše dcery budou prorokovat. Vaši mladíci budou vídat vidění a vaši starci budou mívát sny.“ Haleluja! Někdy tě musí uložit ke spánku, aby se skrze tebe mohl podívat. Ale určitě ti mnohokrát *něco* ukáže.

Skutky 2:17, 18

206 „Vaši mladíci budou mít vidění, vaši starci budou mít sny. Na mé služebníky a služebnice vyleji ze svého Ducha.“ Ne: „Na mé diákoný a pastory a na moje...“ Na toho, kdo chce. „Na veškeré tělo vyleji svého Ducha.“

207 Vy se divíte, proč to tak hlasitě vykřikují; ale to přichází v těchto věkách církve. Tam On byl, ty oči. A pamatujte, jednoho dne se ty oči, které byly zamlženy slzami, jednou ty oči budou stát u soudu. Teď jsou jako ohnivé plameny, pohybující se sem a tam po celé zemi, a neděje se nic, o čem by On nevěděl. Ó!

208 Je to zaznamenáno — pohybující se sem a tam po této zemi a sledují každý pohyb, vnímají každou myšlenku, vědí o všem, co děláte, o záměrech srdce, co máte v úmyslu udělat. On o tom všechno ví. On ví, jestli Ho milujete. Ví, jestli jsou vaše úmysly správné, tak abyste mu mohli sloužit. On o tom všem ví. A co bude potom, když tam budete stát v ten den, když před Ním bude obnažen každý hřích, a On tam bude stát u bílého soudního trůnu?

209 Bůh mě chraň před tím místem. To nechci vidět. Když tam vystoupí rozhněvaný Bůh, s ohněm blýskajícím z Jeho očí, se spravedlností, s bílou parukou takto na hlavě a Jeho oči budou blýskat ohněm, který zná každou myšlenku tvého srdce, a všechno, co jsi měl v úmyslu kdykoliv udělat. Ukryj mě ve Skále věků, která pro mě byla rozeklána.

210 Jeden starý muž kdysi zpíval: „Když bude tento svět hořet, stůj vedle mě. Stůj vedle mě. Ať je Tvá hruď mou poduškou. Ukryj mě ve Skále věků.“ Bože, já nechci tvůj soud. Já nechci tvůj... To, co chci, je Tvé slitování, Pane. Dej mi Tvé slitování, ne Tvou spravedlnost. Jen mi daruj Tvé slitování, ne tvé zákony, ne žádné... jen mi daruj milost, Pane.

To je vše, o co můžu prosit. Nic ve svých rukou nepřináším. Jsem k ničemu, nemám nic. Prostě jen lnu k Tvému kříži, Pane. Jeden přišel, aby zaujal mé místo, to je všechno, co vím.

Zjevení 1:14, 15

211 Sledujte teď Jeho sedminásobnou osobnost Jeho osoby a uvidíte, že... co On udělal. Jeho hlava byla bílá jako sníh, vlasy bílé jako vlna. A Jeho oči byly jako... Podívejme. Jeho hlava byla bílá jako sníh a Jeho oči jako ohnivé plameny. A Jeho nohy byly jako bronz, který byl rozžhavený ve výhni...

212 Sledujte teď. Právě jsme si všimli, kde je přikrytý, rozumíte. Sledujte teď. Jeho hlava, Jeho oči, a teď on přechází k Jeho nohám — jako bronz. Sledujte ten protiklad k tomu vyobrazení tady, jak viděl Ježíše Jan, a to co viděl Daniel ohledně toho světového impéria, tu hlavu ze zlata a tak dále.

213 Podívejte, jak to vypadá tady, jak zde stojí — bronz. O čem mluví bronz? Bronz mluví o soudu, Božském soudu. To ukazuje, že Jeho plný záměr je přijít sem na zem jako Bůh, aby byl učiněn tělem. A On za nás zemřel a vzal Boží soudy, ten Božský soud, a obdržel království, které je mocné jako bronz a stále a nelze jím pohnout. Není nic tvrdšího než bronz. Ještě nenašli nic, co by ho zakalilo.

214 Soud — bronz mluví o vykonaném Božském soudu. Podívejte se na toho bronzového hada na poušti. Co ten bronzový had znázorňoval? Ten had znázorňoval hřích, ale jelikož se jedná o bronz... soud už byl nad hřichem vynesen.

215 No, všimněte si také těch dnů Eliáše, když oni odmítli Eliáše jako proroka — ta malá nitka starobylého věku církve. V jednom z těchto dnů se o tom zmíním a ukážu vám, že Izrael měl také sedm věků církve a ony znázorňovaly přesně tyto. A v jejich církevním věku, za Eliášových dnů, oni ho odmítli. A tři a půl roku nepršelo. A ten starodávny prorok řekl, že nebe vypadalo jako bronz — byl to Božský soud nad národy za to, že odmítli Boha a poslouchali Jezábel.

216 Bronz také znázorňuje Božský soud u oltáře, kde byla zabíjena oběť. Bronzový oltář, *tam byla* zabíjena. Jeho základem byl bronz, soud. On prošel lisem Božího hněvu a vzal náš soud na sebe.

Zjevení 19:12, 13

217 Otevřme si na okamžik Zjevení 19:15. Podívejme se, co On udělal. Zjevení 19 a 15; přečtíme to na chvíli, jestli to dokážu najít. Ano. Začneme kolem... podívejme se, kolem 12. verše:

Jeho oči byly jako plamen ohně a na jeho hlavě bylo množství korun; a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj.

Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží.

Zjevení 19:14, 15

218 Ted' si zapamatujte. Jeho jméno nebylo Slovo Boží. Jeho jméno tak bylo nazváno, rozumíte. Jeho jméno bylo nazváno Slovo Boží.

A za ním jela nebeská vojska na bílých koních, oblečená bílým a čistým kmentem.

Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On je bude pást železným prutem; on bude také šlapat (Co to znamená?) vinný lis hněvu a rozhorlení Všemohoucího Boha.

Žalm 51:5

219 Co On udělal? Hněv Boží byl na nás, protože jsme byli hříšníci. Je to pravda? Nikdo sám sebe nemohl zachránit. Nebylo nic, co bychom byli schopni udělat. Všichni jsme byli narozeni v hříchu a byli jsme zformováni v nepravosti, přišli jsme na svět a mluvili lež. A co On udělal? Přišel na zem (Haleluja!) a prošel tím vinným lisem.

Izaiáš 53:5; Zjevení 5:12

220 Všechn hněv všemohoucího Boha byl vylit na Něj. „Hoden jsi, ó, Beránku Boží, protože jsi byl zabitý;“ On vzal hříchy tohoto světa na sebe a nesl naše hříchy; a Bůh na Něj vylil prchlivost svého hněvu. A: „Byl raněn za naše přestoupení, potřený pro naše nepravosti. Trest našeho pokoje byl na NĚm a Jeho ranami jsme byli uzdraveni.“

221 Nikdy žádný člověk neumíral jako tento muž. Trpěl tak, že se krev a voda v Jeho těle oddělily, a před Jeho smrtí mu z čela kapaly krůpěje krve — vinný lis hněvu prchlivosti všemohoucího Boha. Jednoho dne ty bronzové nohy spravedlnosti... (Sláva!) Když přijde jako soudce, tak pošlape antikrista a všechny své nepřátele. Haleluja! Bude procházet zemí s železným prutem ve své ruce. Amen!

222 Ó, čin pokání, hříšný příteli, zatímco máš možnost k pokání. Ty se to snažíš odložit a myslíš si, že to je jen nějaká báchorka, která se nestane. To se stane. „To by se mi mohlo stát.“ To se ti stane. Bronzové nohy pošlapou Jeho nepřátele, protože On trpěl a prošel tím vinným lisem Boží prchlivosti, aby zaplatil za naše hříchy. A pak my provinilí, hloupí ubozí červi, kterými ve skutečnosti jsme, zvedáme své nosy a

čteme nějaké ateistické knihy a pokoušíme se přemýšlet, že žádný Bůh neexistuje; a říkáme: „Nic takového neexistuje, a soud přijít nemůže.“

223 On pomocí těch bronzových nohou rozdrtí svého nepřítele. On se pustí do antikrista. Vezme ty odpadlické církve a vymrstí je do věčnosti, někam tam do spalujícího ohně, kde budou spáleny a úplně odstraněny. A On bude kralovat na zemi, On se svou církví navěky. Sláva!

224 Hlava bílá jako vlna — spravedlnost, zkušenost, výřečnost, způsobilost, moudrost. Letitá běl hovoří o moudrosti, o stáří. On ví, co dělá. Je pramenem moudrosti. Je pramenem zkušenosti. Je pramenem každé dobré věci. A proto je tu zobrazen jako někdo podobný Synu člověka, který byl oděný těmi bílými splývajícími vlasy.

225 Daniel Ho viděl před mnoha staletími... sedm set let, a řekl, že to byl Odvěký. Někdo podobný Synu člověka přišel v moci a sjednotil se s tímto Odvěkým a začal soud.

Daniel 7:10; Matouš 25:1, 2

226 Teď bych se vás chtěl na něco zeptat. Mluví k tobě, vlašná církvi. Na setkání s Pánem vyšlo deset panen; pět z nich bylo moudrých, pět bylo pošetilých — jak jsme to probírali dnes ráno, ten naroubovaný strom. No, zapamatujte si, zatímco ony šly Bohu naproti... Teď sledujte, Bible říká: „Knihy byly otevřeny.“ Daniel 7:9: „Knihy byly otevřeny.“ To je kniha hříšníka.

227 A další kniha byla otevřena. Kdo s Ním přišel? Církev z vytržení. Ó! Desítky tisíc krát tisíce krát tisíce tisíců přišly s Ním, a posluhovali Mu — Jeho manželka, nevěsta. Ó, sláva! Přišla s Ním Jeho manželka, církev. Soud začal a knihy byly otevřeny. A další kniha byla otevřena, kterou byla ta spící panna. A každý člověk byl takhle z té knihy souzen.

1. Petrova 4:18

228 Budete tázáni na důvod, proč jste to neudělali, a co řeknete? Teď to dobře víte. Dobře to víte. Možná jste to předtím nevěděli, ale teď to víte, vidíte. Kde... jestliže spravedlivý sotva bude spasen, kam se poděje hříšník a bezbožník? Ten, kdo odmítá... dobře to ví, a pak to odmítá, co s ním bude? Jeho nohy jako bronz — Božský soud.

Zjevení 1:14, 15

229 A teď se podívejme. Budeme... už brzy na konci té stránky.

... vlasy jako vlna... jeho oči jako... plamen ohně.

**A jeho nohy... podobné bronzu rozžhavenému v peci
a jeho hlas jako zvuk mnohých vod.**

Zjevení 17:15

230 Hlas mnoha vod. Co znázorňují vody? Pokud si to chcete poznamenat, otevřete si Zjevení 17:15; a tam najdete, že Bible říká: „Vody, které jsi viděl... to jsou lidé a zástupy a národy a jazyky.“ Dobře.

231 Hlas. Jak hrozná věc pro duši unášenou proudem na moři života — která nemá lodivoda, který by ji vedl a je ztracená a unášená proudy — a teď slyší řev velkých peřejí, vodopádů. Jak hrozná věc to je pro duši unášenou proudem — hlas mnohých vod.

232 Čím je Jeho hlas? Je to soud, je to hlas kazatelů skrze Ducha svatého, kteří volali lidi v každém věku; on je tam přítomný. Hlas mnoha vod, který volal... lidé, zástupy a národy. Ten hlas těch sedmi hvězd v Jeho ruce každému věku církve kázal: křest Duchem svatým, křest v Ježíšově jménu, mluvení v jazycích, Boží moc, zmrtvýchvstání Krista, druhý příchod, Božský soud.

233 Ten hlas mnohých vod vycházel od toho, který vypadal jako Syn člověka. Mnohé vody. Jak to bude, když si uvědomíš, že jsi seděl ve shromážděních a slyšel jsi, že bys měl dát život do pořádku s Bohem a přijmout Ducha svatého; jako duše unášená proudem, když uslyší promlouvat ten hlas na tom shromáždění, na kterém jsi seděl a slyšel jsi, jak byly kázány Boží soudy, a ty jsi to odmítl — ten velký vodopád je právě před tebou, ty velké peřeje, které tě odnesou k věčnému odsouzení.

Příslaví 23:7

234 Hlas mnohých vod — čtvrtá část Jeho osobnosti, hlas mnohých vod. Jak to uděláš, když to je zaznamenáno ve Slávě, když tento hlas dnes večer je zaznamenán? Tvůj hlas je zaznamenán. Tvé myšlenky jsou zaznamenány. „Člověk je takový, jaké jsou myšlenky jeho srdce.“

Matouš 12:34; Lukáš 6:45

235 Všimněte si, váš hlas je v nebi hlasitější než vaše... chci říct, vaše myšlenky jsou v nebi hlasitější než váš hlas tady na zemi. Opravdu. Bůh zná myšlenky a záměry srdce. On o tom všem ví. On řekl těm farizeům: „Vy pokrytci. Jak můžete mluvit dobré věci, když ústa mluví to, čím srdce přetéká? Nazýváte mne: ‚Dobrý Mistře,‘ a já vím, že vás mohu prohlédnout skrz naskrz, a vidím, že jste pokrytci. Vy to nemyslíte vážně.“ Ó, co to v ten den bude, když ten hlas zaburácí z mnoha vod — utvářený mnoha věky církve.

Chci se vás zeptat ještě na něco jiného. Dovolte mi říct něco, vám lidem, kteří jste spaseni. Dovolte, že vám řeknu tohle.

Matouš 25:41

²³⁶ Tedy, ty bludná duše, ty ubožáku unášený proudem, který jsi unášen tam k těm velikým peřejím, buď opatrný. To bude hrozná věc, když poznáš, že tam už pro tebe není spasení. Potom už nemůžeš být spasen. Víš, že tvoje zatracení je přímo před tebou. Když si uvědomíš, že za několik minut uslyšíš promluvit ten hlas: „Odejdi ode mě, činiteli nepravosti, do věčného ohně, který je připraven ďáblu a jeho andělům.“ Pak si to uvědomíš, když uslyšíš ty velké vodopády, burácení těch hlasů z těch shromáždění, zatímco ty jsi kolem toho procházel. Ó, jak hrozná věc! Jaká noční můra! Nedovolte, aby vás to potkalo, lidé. Čiňte pokání. Dejte se teď do pořádku s Bohem, dokud je to možné.

²³⁷ A teď se vás chci na něco zeptat. Co by mohlo být sladší pro člověka, který je zakotvený, než ležet pod stále zeleným stromem a slyšet bublající potok? Ó! To je církev, která sedí v nebeských místech a Boží hlas jemně šumí a mluví k nim. Vidíte, co to je? Je to odsouzení pro hříšníka a požehnání pro toho, kdo je spasený.

²³⁸ Člověk, který bezpečně zakotvil svou loďku na skále, Kristu Ježíši, a prostě leží a naslouchá; jak on může odpočívat. Vejdi do toho odpočinku. Jak rád chodím na místo, kde je tekoucí voda. Pokud někdy jdeme rybařit nebo něco takového, obvykle se snažím najít si místo, kde voda zurčí, protože to prostě přináší odpočinek. Slyšíš, jak to prostě celou noc mluví. Ó!

2. Mojžíšova 15:26; Žalm 103:3

Není to nádherné, když můžeš skutečně zakotvit svou duši v Kristu natolik, že se před Ním můžeš utišit a slyšet Jeho hlas, jak k tobě mluví? „Já jsem Pán, který tě léčí. Já jsem Pán, který ti dává život věčný. Já tě miluji. Znal jsem tě už před založením světa. Napsal jsem tvé jméno do Knihy. Ty patříš mně. Neboj se. To jsem já. Neboj se. Já jsem s tebou.“

Pak mohu zpívat:

*Zakotvil jsem svou duši v přístavu odpočínutí,
rozbouřenými moři už nepluji.
Vichřice může běsnit nad divokou rozbouřenou
hlubinou, avšak v Ježíši jsem navěky v bezpečí.*

Zapamatujte si, ten stejný hlas, který k vám něžně promlouvá, on odsoudí hříšníka. Ta stejná potopa, která zachránila Noeho, zničila hříšníka. Vidíte, co tím myslím? Hlas mnohých vod.

Zjevení 1:14, 15

Teď sledujte: „Vlasy jako vlna a oči jako plamen ohně, nohy jako bronz a hlas jako mnohé vody.“

Zjevení 1:20

239 A ve své pravé ruce měl sedm hvězd. Vezměme tu teď rovnou 20. verš:

Toto je tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch sedmi zlatých svíců: těch sedm hvězd jsou andělé (neboli sedm poslů, sedm kazatelů) sedmi církví a sedm svíců, které jsi viděl, je sedm církví.

240 On mu to vykládá tak, aby byla jistota, že v tom nebude chyba — anděl pro každý věk církve. Ó, to bude nádhera v průběhu tohoto týdne, když se budeme vracet k historii a budeme vyhledávat ty anděly a sledovat tutéž službu, kterou měli. Oni měli tu samou službu, přesně tutéž v průběhu všech těch věků v té malé církvi.

Před nějakým časem někdo řekl: „Víš, Katolická církev, to je dobrá věc, to je ta skutečná církev, protože ona v průběhu všech těch věků obstála.“

241 Řekl jsem: „Na tom není nic záhadného, že v těch bouřích obstála, když za sebou měli celý vládní systém a všechno možné. Ale pro mě je záhadou, jak v té bouři mohla obstát ta nepatrná menšina — ti, kteří byli rozřezáváni na půl pilami a předhazováni lvům a natahováni na skřipci a požíráni a upalováni a vraždění a všechno možné — jak to oni mohli přežít.“ To svědčí o tom, že Boží ruka byla s nimi. Toť vše. A ještě dnes její světlo stále svítí. Amen! Ano, přátelé.

Zjevení 1:16

242 Tedy, „těch sedm hvězd, které byly v mé pravici...“ On měl sedm hvězd ve své pravici, což znamená sedm služebníků sedmi věků. Ó, to bude nádherné, když se vrátíme a vezmeme si toho služebníka, který přinesl poselství k Efezské církvi; a toho služebníka, který přinesl to poselství a držel se ho až do smrti — a dál až do Smyrnské církve a do Pergamonské církve a Thyatirské, a dál skrze ten věk, dokonce až teď do tohoto věku — ti služebníci, kteří zachovávali... a přinesli světlo a udrželi ho, jako ten originál v minulosti tam na začátku, a to světlo zachovali.

243 On je držel ve své pravé ruce. Přemýšlejte o tom. Pravá ruka neznámá doslovně... Jako Kristus sedící po Boží pravici, to neznámá, že Bůh má pravou ruku, protože Bůh je Duch. Ale Kristus

byl pravou rukou moci. Vaše „pravá ruka“, to je někdo, kdo při vás stojí, ten vám nejbližší. A pamatujte, těch sedm hvězd bylo v Jeho pravici. Pomyslete na to. Oni čerpali svůj proud, své světlo od Něj. Oni byli úplně pod Jeho kontrolou, v Jeho pravé ruce.

Římanům 8:35, 38, 39

244 Každý opravdový služebník Boží je na tom stejně, držel... Kdo jim může uškodit? Kdo jim může ublížit? Tak jako tam na začátku zvolal jeden z andělů... Vzpomeňte si, anděl znamená posel. Vejdeme do těch hlubších věcí později v průběhu týdne. Anděl znamená posel. A on řekl: „Co nás může oddělit od lásky Boží, která je v Kristu?“ Nemoc? Nebezpečí? Nahota? Meč? Smrt? „Jsem přesvědčen,“ řekl Pavel, „že neexistuje nic, co by nás mohlo oddělit od lásky Boží, která je v Kristu.“ Protože my jsme zcela poddáni Jeho pravici.

Někdo říká: „Holy roller! Holy roller!“ To jim nevadí. „Ty jsi náboženský fanatik.“ Oni to ani neslyší. Oni jsou úplně poddáni a čerpají svůj život z Jeho pravé paže moci a odrážejí Jeho světlo v mírnosti a vlídnosti a krotkosti a trpělivosti. Znamení a divy a zázraky — ať si to svět nazývá, že to jsou kouzla, jakkoli chtějí. Na tom nezáleží, protože my víme, že jsme poddáni a jsme v Jeho pravici. Není to nádherné? Ó!

A teď pospíchejme, protože vás nechci unavit. „V Jeho pravici sedm hvězd...“

Zjevení 1:16

245 A teď to sedmé a poslední zpodobení Jeho osoby:

... a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; (měl jsem na mysli, že to je to šesté) **... z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč...**

246 No, hlas mnoha vod; a z Jeho úst... Ve své pravici měl ty hvězdy, a z Jeho úst vychází ostrý dvojsečný meč...

Židům 4:12

247 No, víte, co v Bibli znamená ostrý dvojsečný meč? Rádi bychom to zřetelně viděli, abyste to mohli vědět. Vezměte si Židům 4:2 — je to o jednu nebo dvě stránky předtím, a pochopíte to, rozumíte. Židům je tady hned vedle Zjevení. Juda a pak je k Židům. Poslouchejte teď pozorně. Židům, 4. kapitola k Židům. Tady to máme. Dobře. Židům 4. kapitola a 12. verš:

Neboť Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč; proniká až k rozdělení duše a ducha,

i kloubů a morku v kostech, a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce.

248 A pak vás nazývají tím, který čte myšlenky. To je *přece* Slovo Boží, které se projevuje v Jeho církvi — ostřejší než jakýkoliv dvojsečný meč.

Zjevení 19:11

249 Heleďte, právě jsem si na něco vzpomněl. Nevím, jestli jsem si to Písmo poznamenal... ale přejděme na chvilku do Zjevení 19. Vezměme si to znovu. Myslím si, že je to tak správně. Asi Zjevení 19, kolem 11. verše:

A uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň (Tady přichází znovu ten bílý, soud.), ***a ten, který na něm seděl se jmenoval Věrný a Pravý, a ten spravedlivě soudí i bojuje.***

Zjevení 19:12, 13

Víte, kdo to byl, že ano? Dobře.

Jeho oči byly jako plamen ohně (Kdo to byl?) ***a na jeho hlavě bylo množství korun*** (Ó, ó. On teď vstoupil do království); ***a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj.***

Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží.

Zjevení 6:2

250 Co vycházelo z Jeho úst? Co vycházelo...? Ten jezdec na bílém koni. Ve Zjevení... také 7, když... myslím, že 8, když ten bílý kůň... ne, to je 6. Když vyjel ten jezdec na bílém koni, byl mu dán luk, aby si podrobil a... aby zvítězil. A z Jeho úst vycházel meč. Kdo to byl? Ten jezdec na bílém koni ze Zjevení.

Zjevení 1:16

Všimněte si toho meče. Z Jeho úst vychází ostrý dvojsečný meč, Slovo. A nakonec, skrze Jeho Slovo, když se ono projeví vůči všem synům Božím, On svým Slovem skrze tento ostrý meč bude šlapat na každý národ. Podívejte se sem, co se stalo, když se k tomu teď dostaneme:

... v pravé ruce... a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; jeho tvář byla jako slunce, když září ve své síle.

Jan 1:14; Židům 4:12

251 A ostrý dvojsečný meč. Co vycházelo z úst této osoby? Slovo Boží. To je ostrý dvojsečný meč. A co ono způsobovalo? Rozsuzovalo myšlenky srdce, záměry... proniká dokonce hlouběji než do masa, do těla, do krevních buněk, do kostí a dále do morku kostí, a rovnou ještě dál než to — dokonce až k rozeznání myšlenek a záměrů srdce. To dělá Slovo Boží. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

252 A teď se to Slovo Boží stalo tělem v Jeho církvi a přebývá mezi námi — Jeho andělé v Jeho ruce, vykonávají službu. Bůh spoléhá na svou církev. Bůh spoléhá v tomto věku na nás, abychom přinesli toto světlo Evangelia umírajícímu spoutanému pohanstvím tradičnímu světu. Bůh vkládá to břemeno na mě a na tebe. Běda nám, jestli pohané umřou, aniž by se o tom dozvěděli.

253 Ó, lidé přinášeli čtení, psaní, aritmetiku a několik náboženských příruček, a nezískali tím nic víc než jen malou hromádku nově obrácených. Já mám na mysli Evangelium. Evangelium není pouze Slovo. Říká to tak Pavel.

1. Tessalonicenským 1:5

254 Pavel říká, že Evangelium k nám nepřišlo jen ve Slovu, ale že se to Slovo projevilo. Když Slovo skrze Ducha svatého... Když je to Slovo zaseto do srdce, které má Ducha svatého, tak ono přináší to, co Slovo říká, že přinese. A Slovo může rozsuzovat myšlenky srdce. Sláva! Ó! Ó, rozsuzovač myšlenek a záměrů srdce, to dělá Slovo. Ono vychází z Jeho úst v podobě ostrého dvojsečného meče.

Marek 16:15

255 Probudte se, pohané! Něco se musí v jednom z těchto dnů stát. Ano. Slovo Boží. Jeho jméno bylo Slovo Boží, Slovo, které se projevilo. Podívejte. Ježíš řekl: „Jděte do celého světa...” Marek 16, Jeho poslední pozdrav církvi, předtím než se vrátí, aby zjevil sám sebe ve věku církve. On dal církvi pověření: „Jděte do celého světa a kaďte Evangelium všemu stvoření.” Co? Kaďte Evangelium. Marek 16: „Kaďte Evangelium všemu stvoření.” Co to je? Jinými slovy, projevujte moc svatého Ducha. Tak to muselo být.

Marek 16:17, 18, 20

256 Teď sledujte. Ne jenom vyučovat Slovo. On nikdy neřekl, abychom šli vyučovat Slovo. On řekl: „Kaďte Evangelium.” Ne, učte Slovo; *ale* kaďte Evangelium.

Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích,

budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neuškodí; budou vkládat ruce na nemocné a oni se uzdraví.

... a oni vyšli (říká to Písmo) a kázali všude a Pán jim pomáhal a potvrzoval slovo znameními, která je doprovázela.

Lukáš 12:32

257 To je Evangelium, to je projev Evangelia. Tato znamení budou provázet kolik lidí? Až do skonání světa, pro každý věk. A tady je ta malinká menšina, která tím prochází a drží se toho světla. Není divu, že Ježíš řekl: „Neboj se, malé stádečko, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království“ — malé stádečko. Ta menšina, tak je to vždycky; ne většina. Dobře.

Zjevení 1:16

258 A teď ještě jeden citát; ten 20. verš jsme už probrali. A tak se podívejme sem, na tento verš zde. Ten 16. verš:

V pravé ruce měl sedm hvězd (A teď vezmeme... Jeho tvář.) ... a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč; jeho tvář byla jako slunce, když září ve své síle.

259 A když si teď otevřete... podívejme se do Matouše 17. Udělejme to rovnou tady, zatímco se tím zabýváme, když tím procházíme... A mnozí z těch lidí, kteří to berou nebo si to poznamenávají, dovolíme jim, aby si to přečetli, aby ohledně toho měli *jistotu*.

Matouš 17:1, 2

260 Matouš 17, dobře.

Po šesti dnech pak Ježíš vzal k sobě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana, vyvedl je o samotě na vysokou horu a proměnil se před nimi. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo.

Matouš 16:28

261 On byl proměněn. Co vlastně udělal? Podrobil se proměně do dne svého příchodu. A teď sledujte. Jenom několik hodin předtím Ježíš vyslovil tohle — je to tady v další kapitole: „Amen, říkám vám, že někteří z těch, kdo tu stojí... (Kolik z vás ví, co teď chci povědět?) někteří z těch,

kdo tu stojí, rozhodně nezakusí smrt, dokud nespatří Syna člověka přicházejícího ve slávě.“

Matouš 17:1

²⁶² Je to tak? A On vzal Petra, Jakuba a Jana, tři svědky — protože ve Starém zákoně bylo každé slovo potvrzeno třemi svědky — a vzal je na tu horu.

²⁶³ Všimněte si, co se ukázalo jako první. Ó, já se tady nemohu zastavit. Musím se o tom prostě zmínit. Podívejte. Co byla ta první věc, kterou uviděli? Oni vzali Ježíše na horu... nebo, On vzal je. A byl před nimi proměněn, byl proměněn. Jeho šaty zářily jako slunce v poledne ve své síle. A ukázali se Mu tam Mojžíš a Eliáš.

Malachiáš 4:5, 6

²⁶⁴ A v jaké formě přichází Syn člověka teď? Nejdřív se zjeví... bude to Mojžíš a Eliáš. No, všimněte si. Předtím než se Ježíš vrací na zem... Teď jsme to v čase trochu předběhli, ale duch Eliáše se vrátí zpět na zem a obrátí srdce dětí zpět k otcům. Říká to Bible. Ježíš ho tady viděl. Apoštolové ho tady uviděli — byl to pořádek příchodu oslaveného Syna člověka. On se má oslavit a vrátit se zpět.

²⁶⁵ Ta první věc, než Ho uviděli, to bylo co? Eliáš. A potom co? Mojžíš. Izrael se tam vrací, ti, kteří dodržují Zákon, a pak ten oslavený Syn člověka. Haleluja!

²⁶⁶ Vidíte to pořadí Jeho příchodu? Duch Eliáše, neboli svědek posledního věku církve, vidíte, přicházející v moci, aby Ho projevil. Potom 144 000 Židů, aby se shromáždili na hoře Sinaj, kde se stal Izrael národem. Nejstarší národ světa, nejstarší vlajka světa — mají svůj vlastní stát, svou vlastní vlajku, svou vlastní armádu, svou vlastní měnu, a všechno ostatní. Jsou jedním z členů OSN, protože jsou státem. Ježíš řekl, že by neměli být zavrženi, dokud se všechny věci nevyplní.

Matouš 24:32–34; Marek 13:30

²⁶⁷ Tajemství o tom, jak ta hromádka Židů... Všude pronásledování, odmítání, vypuzování, vyhánění, jako ta církev v průběhu těchto věků odmítnutí, a přesto Ježíš řekl: „Když uvidíte fikovník, jak vypouští pupeny (ten národ se vrací zpět, aby byl znovu národem), čas je blízko, dokonce ve dveřích. Amen, říkám vám, že toto pokolení rozhodně nepomine, než se toto všechno stane.“

²⁶⁸ Tato rasa... tito lidé nepominou. Hitler se je snažil vyvraždit. Mussolini se je snažil vyvraždit. Stalin se je snažil vyvraždit, a všichni ostatní. Ale oni nikdy nebudou odstraněni nebo vypovězeni ze země. Oni

budou lidem a národem, který tam bude stát. Amen! Tam přijde Mojžíš a Eliáš. Ó! Doufám, že to chápete. Dobře.

Zjevení 1:16; Zjevení 21:23

²⁶⁹ „Slunce zářící ve své síle,“ Jeho tvář proměněna, proměněna. A ještě jedna věc, ve Zjevení 21:23, pokud si to chcete poznamenat, v tom Novém Jeruzalémě (21:23) On je Beránkem, který je v tom městě, který je jeho světlem, které svítí; protože v tom městě nepotřebují žádné světlo. Slunce tam nebude vycházet, protože Beránek, který je uprostřed města, bude jeho světlem. A národy, které jsou zachráněny, budou chodit v Beránkově světle. Amen. On je tím Beránkovým světlem. Ó, nemáte z toho radost? A nejen to, ale On je také, v tom příchodu (Jan Ho uviděl ve dnu Páně), sluncem spravedlnosti.

²⁷⁰ Pojdme teď do Malachiáše. Malachiáš, ten poslední prorok Starého zákona — Malachiáš 4. kapitola. Mám tu malý příběh, který bych chtěl říct o mé vzácné manželce, která sedí tam vzadu. Způsobil jsem jí těžké chvíle, předtím než jsme se vzali. Snažil jsem se jí to, potom když jsme se vzali, vynahradit.

²⁷¹ A já jsem si ohledně toho, jestli se mám podruhé oženit nebo ne, nebyl jistý, a ona z toho byla úplně zdrcená. A já jsem uvažoval, že ona je příliš dobrou dívkou a že ji prostě opustím. Ať se vdá za nějakého dobrého muže, který by se o ni postaral. A já jsem uvažoval, že toho ani nejsem hoden. A opravdu nejsem — její vlídnosti. A ona z toho byla celá rozrušená a nevěděla, co si má počít. To bylo před lety — asi před dvaceti lety.

²⁷² Ona se tím tak trápila, že začala dnem a nocí plakat. A já jsem se s ní snažil rozejít. Ne kvůli tomu, že bych ji nemiloval, ale protože jsem jí nechtěl brát čas. Ať si najde někoho, nějakou dobrou osobu, protože je příliš dobrou dívkou nato, aby to šlo prostě takhle dál, a abych s ní prostě chodil a podobně. Ale uvažoval jsem o tom, že ona mě má ráda, a já jsem věděl, že já mám rád ji.

A pak jsem uvažoval: „No, pokusím se... Domluví si schůzku s nějakou jinou dívkou, vyjdu si s ní ven a způsobím, že ona na to zanevře.“ A chtěl jsem ji tím odradit. Později mi z toho bylo hodně zle. Ji to úplně zlomilo.

Řekl jsem jí: „Ty jsi příliš dobrá dívka. Nechci ti takhle brát čas.“

A ona řekla: „Ale, já tě prostě miluji, Bille. A ty jsi ten jediný, koho dokážu milovat.“ Řekla: „Vždycky jsem tě milovala.“

273 Řekl jsem: „Já si toho vážím, ale,“ řekl jsem, „víš co, já jsem poustevník.“ Řekl jsem: „Budu prostě žít jako poustevník, pochop. Já se už vůbec oženit nechci.“

A ona se na to tak upjala, víte — ubohá chuděrka. A tak šla do kůlny a padla tam na kolena a řekla: „Pane, nevím, co mám udělat. Nechci Ti být neposlušná, a přesto Billa miluju. Nevím, co mám dělat, Pane. Nedal bys mi nějakou malou útěchu? Nepomohl bys mi trochu? Nikdy předtím v životě jsem Tě o takovouhle věc neprosila, Pane, a doufám, že už Tě o ni nebudu muset nikdy prosit,“ řekla, „ale kdybys mi jen pomohl a nechal mě otevřít tuhle Bibli, a dal mi nějaké místo z Písma... slyšela jsem, že lidé říkají, že Tys to pro ně takhle udělal.“

274 A když ji otevřela, byl to Malachiáš 4: „Hle, posílám k tobě Eliáše proroka, předtím velikým a hrozným dnem Hospodinovým.“

Malachiáš 4:1, 2

Ona řekla: „Odešla jsem odtamtud a byla jsem přesvědčena, že se každopádně vezmeme.“

Neboť hle, přichází den planoucí jako pec a všichni domýšlivci i všichni, kdo páchají ničemnost, se stanou strništěm. Ten přicházející den je spálí, praví Hospodin zástupů, nezanechá z nich kořen ani větev.

Avšak vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce (s-l-u-n-c-e) slunce spravedlnosti a na jeho paprscích bude uzdravení.

Zjevení 1:16

275 „To slunce svítí ve své síle.“ Ó! Ta síla Syna Božího, která mezi námi dnes večer září, stojí uprostřed těch sedmi zlatých svícňů, v Jeho sedminásobné osobnosti, tady jako soudce; jako ten, který trpěl a umřel za nás a vzal na sebe Božský soud a prošel vinným lisem Boží prchlivosti.

276 Pro hříšníka On je hrozným vodopádem, pro ztracenou duši na moři života; a pro církve je laskavým Spasitelem — církve zakotvenou v odpočinutí a naslouchající bublání potoka, když tam můžete ležet a odpočívat, dokonale uspokojeni v Kristu. Ó, jaký čas!

Zjevení 1:8; Zjevení 22:17

277 On na nás svítí svými teplými paprsky: „Neboj se. Já jsem ten, který byl, který je a který přichází. Já jsem ten Všemohoucí. Kromě mě není jiného. Já jsem jak Alfa, tak i Omega. A já dám tomu, kdo žízní, zadarmo napít z pramene vody života.“

Malachiáš 4:2

Ó, jaké zaslíbení, jaký je to milostný vztah — a Beránek uprostřed města, který nepotřebuje žádné světlo; a On je sluncem spravedlnosti s uzdravením na svých křídlech.

*On je Lilií z údolí, jasnou a Jitřní ranní hvězdou.
On je uprostřed deseti tisíců pro mou duši
nejkrásnější.
V zármutku je mou útěchou, v útrapách je mým
úkrytem.
On mi říká, abych na Něj složil všechny starosti.
Haleluja!*

*On je Lilií z údolí, jasnou a Jitřní ranní hvězdou.
On je uprostřed deseti tisíců pro mou duši
nejkrásnější.*

278 Ano, přátelé! Ó, ta veliká Jitřní hvězda, jak ona vychází, aby vydávala světlo, uzdravila ten nadcházející den, ona ze sebe chrlí slova a říká: „Nastává den, slunce se blíží“; a za těmi všemi ostatními hvězdami vystupuje On sám. Ó, s uzdravením na svých křídlech.

A teď zpátky k našemu poselství; a teď už končíme, abychom se připravili na zítřejší večer, protože už je tři čtvrtě na devět a nechceme vás zdržovat příliš dlouho, abychom tu zítra mohli být znovu. Dobře, slunce spravedlnosti s uzdravením na svých křídlech...

279 A teď Jeho vzezření... On byl soudce — a ještě bych chtěl ukázat další věc, že on už byl ve dni Páně. Věříte tomu? On přešel do dne Páně a uviděl Pána jako soudce — ne jako kněze, ne jako krále — ale jako soudce.

280 On je soudce. Nevěříte tomu? Bible říká, že je soudce. A tady On byl, celý oblečený jako soudce, ukazující to, co vykonal, to, čím byl — čím byl pro hříšníka a čím byl pro křesťana. A teď tady stojí s hlasem mnoha vod, a Jeho tvář byla jako slunce svítící ve své síle.

Zjevení 1:17

281 A teď, co to mělo za následky, ten 16. verš: „A...“ Ne, promiňte. Je to 17. verš:

Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. (Aj! Prorok se už neudržel déle na nohou, vidíte, takové vidění. To prostě odsálo jeho sílu a padl na zem jako

mrtvý. Sledujte dál:) ***Ale On na mě položil svou pravou ruku a řekl mi: „Neboj se. Já jsem Ten první i poslední...”***

Zjevení 1:17, 18

282 Ó! Ne prorok; Bůh! „Já jsem Ten první i poslední. Já jsem Ten první ze zjevení a Ten poslední ze zjevení. Já jsem Ten, který byl, já jsem Ten, který je, já jsem Ten, který přijde.”

Podívejme. „Já jsem...”

... a položil na mě svou pravou ruku a řekl mi: „Neboj se. Já jsem Ten první i poslední,

ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. (Právě teď. A pak zakřičel:) ***Amen. A mám klíče pekla i smrti.”***

Nebudte vystrašení. Proč bychom se měli bát? Proč by církev neměla zachovávat... uvažovat o Jeho Slovu? Zastavme se tu na okamžik, protože jsme v závěru.

Zjevení 1:17, 18

283 Proč by se vůbec tato církev měla bát? Zaslíbil On něco, co by před námi neprojevil? Proč byste se měli bát trestu nebo budoucnosti? „Neboj se. Já jsem Ten, který byl, Ten, který je a který přijde. Já jsem Ten první i Ten poslední. Mám přímo tady klíče pekla a smrti. Proč? Já jsem zvítězil a přemohl, jak peklo, tak i smrt.” To znamená jak hrob, tak i Hádes¹³, samotnou smrt, samotný Hádes, pro tebe. „Já jsem to všechno přemohl. Zvítězil jsem nad peklím, smrtí, hrobem.”

284 Když On byl na zemi, byl jenom... Mnoho mužů vyrazilo, aby zvítězili. Věděli jste o tom? Napoleon vyrazil, aby si podrobil svět, což se mu povedlo. Ve věku třiatřiceti let... Ve věku od sedmnácti do pětadvaceti let byl Napoleon prohibicionista. On nevěřil v pití nebo něco takového. Přišel do Francie. Nebyl to Francouz. Pocházel z nějakého ostrova. On tam přišel, aby se s Francií vypořádal, protože ji neměl rád — on Francii neměl rád. Ale byl poražen.

285 A on přišel a přemohl Francii. A vzal ty Francouze a podrobil si svět. A ve věku třiceti tří let se posadil a plakal, protože už nebyl nikdo, koho by si mohl podrobit; a zemřel jako alkoholik, poražený. Nedokázal zvítězit ani sám nad sebou, rozumíte. A pak ho čekalo jeho „Waterloo”¹⁴,

¹³ Řecky: peklo, podsvětí.

¹⁴ Waterloo – anglicky „porážka“

u Waterloo. On tam ve Waterloo našel svůj konec. Já jsem tam byl a viděl jsem ty staré znaky a pozůstatky, a věci, které tam byly, když on tam v tom kraji byl.

286 Ted' se nad tím dobyvatelem zamysleme. Začal jako mladý muž, ale šel do toho boje ze špatného konce a zemřel v potupě. Ale existoval jiný mladý muž, který jednou přišel na tento svět. A On zemřel v třiatřiceti letech a porazil všechno, co mohlo být poraženo. A když byl na zemi, tak porazil vášně, pýchu, porazil nemoci. Porazil ďáblы. A když zemřel, tak porazil smrt.

287 A když povstal z *mrtvých*, zvítězil nad peklem. Odešel nahoru a porazil všechno, co bylo proti lidskému rodu a... lis Boží a rozdrtil to a porazil smrt, peklo, hrob, nemoci, formálnosti a všechno ostatní. A přemohl to všechno a třetího dne povstal a podmanil si celou tu atmosféru nahoře a rozřal tu mlhu, která byla mezi Bohem a člověkem, a spojil nebesa se zemí. Sláva! Ó! A tady On stojí, ten veliký vítěz, od té doby, co roztrhl oponu vedví.

Zjevení 1:17, 18

288 Tady je — „U Jeho boku mu visí klíče jak smrti, tak i pekla. Neboj se.“ Položil na něj svou pravici (svou moc) a pozvedl ho mocí své pravé ruky. Řekl: „Neboj se. Já jsem Ten, který byl, Ten, který je a který má přijít. Já jsem Ten první a poslední. Jsem Ten, který žil a umřel, a jsem znovu živý na věky věků. Amen.“ Ó!

Hle!, pohledte na velkého vítěze.

Hle!, jak je veřejně vystaven.

Tady On stojí, ten mocný přemožitel,

od té doby, co roztrhl oponu vedví. (Amen!)

Marek 11:23, 24

289 ... odsekl od lidských bytostí každou překážku, aby mohli být spojeni jako v Edenské zahradě. A teď, člověk... Chtěl jsem to nevyslovit, ale řeknu to: Člověk je všemohoucí. Vy tomu nevěříte, ale on je. Člověk plně poddaný Bohu je všemohoucí. Copak On neřekl u Marka 11:22: „Cokoliv byste řekli a nepochybovali ve svém srdci, to se stane. Můžete mít to, co jste řekli.“

290 Co se děje, když se setkají dvě všemohoucnosti? Když se Bůh setká s člověkem, ty dvě všemohoucnosti, pak se něco musí zatřást. Cokoliv byste pomoci té tvůrčí moci Boží všemohoucnosti vyslovili, s vědomím, že On to zaslíbil a že to řekl ve svém Slovu, to vytvoří moc,

která vystoupí a uskuteční to. Věci, které nejsou, to způsobí jako by byly, protože se setkaly dvě všemohoucnosti. Tady On stojí. Ó! Není On nádherný?

²⁹¹ Podívejme se, jestli tam máme ještě nějaké další dobré věci. 18. verš; a teď 19. verš. Jan; co se stalo? Když se podíval na Jeho vzhled, výsledkem toho bylo, že padl u Jeho nohou. Už se prostě neudržel na nohou. Jeho lidský život byl podlomen. Už to nebyl schopen vydržet.

Zjevení 1:19, 20

On byl přemožitelem. On už zvítězil. A teď dává příkaz; a tak spějeme ke konci této kapitoly, 19. verš:

Zapiš věci, které jsi viděl, a ty, které jsou i které se mají dít potom.

(20. verš jsme probrali:) ***Toto je tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch sedmi zlatých svícňů: těch sedm hvězd jsou andělé sedmi církví a sedm svícňů, které jsi viděl, je sedm církví.***

²⁹² Ó, příteli, je to dechberoucí. Vidět Ho tam stát ve svrchovaném... ve svrchovanosti Jeho Božství. On je soudce, kněz, král, orel, beránek, lev, Alfa, Omega, Otec, Syn, Duch svatý, Ten, který byl, který je a který přichází. On prošel vinným lisem Boží prchlivosti a zalíbil se... vše, až Bůh řekl na kříži, když On povstal, On řekl: „Dokonáno je“. On se tak líbil Bohu, že ten Duch, který Ho opustil, se ve Velikonoční ráno vrátil zpět a pozdvihl Ho a vzkřísil Ho k našemu ospravedlnění.

²⁹³ Jan se tam podíval vzhůru a viděl Ho tam stát s nohama z bronzu, s očima jako plameny ohně, sem a tam pozorujícima celou zemi. Daniel Ho viděl sedm set let předtím ve stejné pozici, toho stejného, toho samého Muže, který tam stál — Odvěkého, a jednoho podobného Synu člověka, který k němu přistoupil. A byl mu svěřen všechen soud, stál tam u toho bílého soudního trůnu.

Když vidíme tyto věci, jakými lidmi bychom měli být, přátelé? Bůh vám žehnej, to je moje modlitba. Milujete Ho? Věříte Mu? Zakotvili jste v Něm svou duši? Skloňme na chvíli naše hlavy, prostě tiše a pokojně, zatímco budeme tiše zpívat „Zakotvil jsem svou duši v přístavu odpočínutí.“ Už nikdy neuslyším hukot těch vodopádů, které by mou duši odehly, ale bude k mé duši promlouvat laskavý pokoj. A teď všichni jemně a uctivě.

Zakotvil jsem svou duši v přístavu odpočínutí,

*rozbouřenými moři už plout nebudu.
Vichřice se může hnát přes rozbouřené hlubiny,
ale v Ježíši jsem vždy v bezpečí.*

*Zakotvil jsem svou duši v přístavu odpočínutí,
rozbouřenými moři už plout nebudu.
Vichřice se může hnát přes rozbouřené hlubiny,
ale v Ježíši jsem vždy v bezpečí.*

*Osviť na mne (těmi paprsky slávy, Pane),
Pane, osviť mne.
Ať světlo Tvého majáku mne osvítlí.
Ó, osviť na mne, Pane, osviť na mne.
(Zvedněme k Němu své ruce.)
Ať světlo Tvého majáku mne osvítlí.*

*Být jako Ježíš (Ano, Pane), být jako Ježíš,
na zemi toužím být jako On.
V celé pouti životem ze země do Slávy
chtěl bych být jenom jako On.*

[Bratr Branham si ten nápěv pobrukuje.]

*Na zemi bych chtěl být jako On.
V celé pouti života ze země do Slávy.*

Chtěl bys, aby Jeho život žil v tobě a odrážel Jeho přítomnost? Pokud ano, a ještě to nemáš, nechceš se postavit k modlitbě? Ti, kteří by chtěli být vzpomenuti v modlitbě. Bůh vám žehnej.

*Z betlémských jeslí (Teď jen zůstaňte stát, jen
zůstaňte.) přišel cizinec,
(Budete pro tento svět cizinci.)
na zemi bych chtěl být jako On.
V celé pouti života ze země do Slávy.
chtěl bych být jenom jako On.*

*Být jen jako Ježíš, být jako Ježíš,
(To je moje touha.)
na zemi toužím být jen jako On.*

*V celé pouti životem ze země do Slávy,
chtěl bych být jenom jako On.*

[Bratr Branham si začíná ten nápěv broukat.]

... tiše, pokorně a tiše...

²⁹⁴ A teď, nebeský Otče, zatímco mnozí stojí a chtějí Tě přijmout; oni jsou unaveni tím, jak je proud unáší na všechny strany, a neví, kam směřují — plují s proudem života a uvědomují si, že možná ještě před rozedněním jim může srdce přestat bít. A pak jsou před nimi ty velké peřeje vodopádů; duše unášená proudem.

Oni byli takoví, jací byli; byli jako ten svět, ale teď chtějí být takoví jako Ty, Pane. Přijmi je do svého království. Jsou Tvoji, Otče, protože Ty znáš jejich srdce i úmysly jejich srdcí. A Ty jsi to tak napsal a řekl jsi to svými vlastními rty: „Kdo slyší moje slova a uvěří Tomu, který mě poslal, má věčný život.“

²⁹⁵ Ty jsi také řekl, Pane: „Požehnaný ten, kdo čte a slyší slova prorocství této knihy, protože čas je blízko.“ Oni si uvědomují, že čas je blízko. A nechtějí být, Pane, už déle unášeni.

Hoď jim záchranné lano. Přitáhni je k sobě, Pane. Kéž by dnes večer odsud odešli a odráželi světlo Ježíše Krista. Odevzdávám je Tobě, Otče Bože, ve jménu Ježíše Krista. Kéž by pokorně následovali Pána ve křtu tady ve sboru a oblékli ve svém životě Ducha svatého, tak aby po zbytek svých dnů mohli být jako Ježíš. Prosíme o to v Jeho jménu.

Jen být jako Ježíš, být jako...

Někteří z vás sedících poblíž nebo stojících poblíž těch lidí, vy křesťané, podejte jim ruku a potřeste jim rukou. Položte na ně svou ruku a oslavujte Boha za jejich duši. Naše oltáře jsou tady plné dětí a dalších. Nemůžeme je sem přivést.

*... pouti životem ze země do Slávy,
chtěl bych být jenom jako On.*

*Osviř mne, osviř mne,
ať světlo Tvého majáku mne osvíť.
Osviř mne, Pane, osviř mne,
ať světlo Tvého majáku mne osvíť.*

²⁹⁶ Cítíte se opravdu dobře? Copak se necítíte dobře? Jste šťastní, že jste křesťané? Podejte si ruce s někým, kdo sedí poblíž, když budeme zpívat píseň „Budeme kráčet ve světle, v tom nádherném světle“ — světle Pána Ježíše Krista, které se zjevilo v těle.

*Budeme kráčet ve světle,
v tom nádherném světle,
které přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Sviť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

Zpívejme to všichni:

*Budeme kráčet ve světle,
v tom nádherném světle,
které přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Sviť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

*Pojďte všichni svatí a prohlaste,
že Ježíš je světlo světa.
Pak zvony v nebi zazní,
ó, Ježíš je světlem světa.*

Zvedněte teď ruce:

*Budeme kráčet ve světle,
v tom nádherném světle,
které přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Sviť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

*Budeme dál kráčet ve světle,
je to tak nádherné světlo,
ono přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Jen všude kolem nás sviť dnem i nocí;*

Ježíš, On je to světlo světa.

*Budeme kráčet v tomto světle,
(světle Evangelia) v tom nádherném světle,
které přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

²⁹⁷ Tam na začátku o Letnicích, když Duch svatý padl na církev, to poselství šlo dál do Smyrny. Tam byl Ireneus, ten veliký Boží svatý, který mluvil v jazycích a mocí Boží křísil mrtvé a uzdravoval nemocné. On chodil v tom světle. Po něm přišel Kolumba, ten veliký mocný svatý Boží a mnozí z těch velikých svatých, kteří nesli to poselství dál, kráčeli v tom světle; v tom světle Evangelia — v tom stejném světle, které se rozsvítilo o Letnicích — Kristus, stojící uprostřed svého lidu, těch sedm zlatých svícňů odrážejících Jeho jas, jako slunce na vrcholu svého žáru. A my jsme tady v roce 1961.

*Budeme kráčet v tomto světle,
je to tak nádherné světlo.
Ono přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
ó, Ježíši, Ty světlo světa.*

Povstaňme.

*Budeme dál kráčet v tomto světle,
je to tak nádherné světlo.
Ono přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí,
Ježíši, Ty světlo světa.*

Milujete Ho?

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě*

a vykoupil spasení mé na Golgotě.

²⁹⁸ Už se neobracet za věcmi toho světa; já jsem pro ten svět mrtvý a ten svět je mrtvý pro mě. Já jen kráčím v Kristu, veden Duchem svatým. Já Ho miluji, protože On miluje mne a osvěcuje mne svými požehnáními a podává mi pravici společenství do Jeho království. A teď jsme syny a dcerami Božími, a ještě se neukázalo, čím budeme na konci, ale víme, že budeme mít tělo podobné Jeho vlastnímu oslavenému tělu, protože Ho uvidíme takového, jaký je.

*A pak budeme kráčet ve světle,
v nádherném světle,
které přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

²⁹⁹ Milujete Ho? Víte, po poselství, které tne, a tak dále, rád slyším, když lidé vejdou do písní a uctívají a zpívají v Duchu. Není nic krásnějšího než dobrý starodávný zpěv. Je to tak. Miluji ten dobrý starodávný letniční zpěv — ne ty přetrénované hlasy, které drží tak dlouho až kvičí a modrají v obličejích a ani neví, co zpívají. Jako někdo, kdo možná nedokáže *perfektně* udržet tón; ale přesto obdržel letniční požehnání a teď o tom zpívá. Ó, jak jsou ty melodické písně kříže nádherné. A teď naši píseň na rozejití:

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a bolesti,
ono ti dá radost a útěchu,
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

Zítřka večer začíná bohoslužba přesně v sedm hodin.

*Před jménem Ježíš se skláníme,
padáme pokorně u Jeho nohou,
Králem Králů Ho v nebi budeme korunovat,
když skončí naše pouť.*

Zpívejme teď všichni.

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a bolesti,
ono ti dá radost a útěchu,
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe!*

³⁰⁰ No, pro dnešní večer jsme skončili. Právě se mě někdo zeptal, jestli budeme mít bohoslužbu ráno. Ne, zítra ne. Zítra si dobře odpočíte. Zítra večer možná nebudu moci to poselství dokončit, a tak to udělám další den. A pokaždé, kdyby se mi nepovedlo to poselství dokončit, tak to dokončím další den. Ale takhle jsme to naplánovali. Věřím, že jste na ty církevní věky připraveni, že ano? Dobře. Skloňme naše hlavy, když budeme tiše zpívat.

*Před jménem Ježíš se skláníme,
(Každý jazyk to vyzná.)
padáme pokorně u Jeho nohou,
Králem Králů Ho v nebi budeme korunovat,
když skončí naše pouť.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe!*

T